Lieta Nr.11355026018

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2019.gada 23.oktobrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Ādamsone-Struža
piedaloties prokurorei R.Briedei,
aizstāvim T.Miž-Mišinam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/, personas kods /personas kods/**, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 117.panta 2.punkta.

Aprakstošā daļa

[1] Apsūdzētais/pers. A/ tīši nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumus, personai atrodoties bezpalīdzības stāvoklī.
2018.gada 18.augustā pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, no plkst.12.00 līdz plkst.16.00, /pers. A/ atrodoties savā dzīvesvietā /adrese A/., būdams stiprā alkohola reibuma stāvoklī, iegāja savas vecāsmātes /pers. B/ (dzimušas /datums/) dzīvojamā istabā. Tur, aizkaitināti reaģējot uz vecāsmātes pārmetumiem par viņas pensijas naudas izlietošanu alkoholiskiem dzērieniem, /pers. A/ apzinoties, ka sava vecuma un fiziskas nevarības dēļ, teju 94 gadus vecā /pers. B/ atrodas bezpalīdzības stāvoklī, jo ir neredzīga, guļoša, ir fiziski ļoti novārdzināta un nav spējīga patstāvīgi pārvietoties, piegāja pie gultā guļošās /pers. B/ un dusmu vadīts tīši iesita cietušajai ne mazāk kā trīs reizes pa krūškurvja labo pusi. /pers. A/ nodarīja cietušajai kreisās puses 5.-10. ribu netiešus lūzumus pa paduses priekšējo līniju un labās puses 2.ribas tiešu lūzumu pa atslēgas kaula viduslīniju, kas pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem.
Ar savām darbībām apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 6.punktā.

Motīvu daļa

[2] Pirmstiesas kriminālprocesā /pers. A/ tika celta apsūdzība par to, ka viņš izdarīja slepkavību pastiprinošos apstākļos, proti noslepkavoja personu, apzinoties, ka tā ir bezpalīdzības stāvoklī.

Apsūdzībā tika norādīti šādi noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļi:
2018.gada 18.augustā pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet laika periodā no plkst.12.00 līdz plkst.16.00, /pers. A/, atrodoties savā dzīvesvietā /adrese A/., būdams stiprā alkohola reibuma stāvoklī pēc vairāku dienu intensīvas alkohola lietošanas, iegāja savas vecāsmātes /pers. B/ (dzimušas /datums/) dzīvojamā istabā. Tur, aizkaitināti reaģējot uz vecāsmātes pārmetumiem par viņas pensijas naudas izlietošanu alkoholiskiem dzērieniem un nerūpēšanos par viņu, /pers. A/ iesaistījās konfliktā ar sirmgalvi. Labi apzinoties, ka sava vecuma un fiziskas nevarības dēļ, teju 94 gadus vecā /pers. B/ atrodas bezpalīdzības stāvoklī, jo ir neredzīga, guļoša, ir fiziski ļoti novārdzināta (28 kg) un nav spējīga patstāvīgi pārvietoties, tāpēc nespēs pretoties viņa darbībām, /pers. A/, būdams dusmīgs un agresīvi noskaņots pret vecomāti sakarā ar viņas pārmetumiem, nolēma rīkoties pret sirmgalvi vardarbīgi. Saprotot, ka sava fiziskā stāvokļa dēļ, sirmgalve nespēs izrādīt nekādu pretestību vardarbībai un nespēs fiziski nodrošināt sev aizsardzību, ka /pers. B/ dzīvība un veselība ir pilnīgi atkarīga no viņa, neskatoties uz vecāsmātes bezpalīdzīgo stāvokli, /pers. A/ tomēr vērsās pret cietušo ar fizisku vardarbību. Naida un agresijas pārņemts, atklāti paužot dusmas pret sirmgalvi, /pers. A/ tīši pielietoja pret savu vecomāti fizisku spēku. Tā, labi apzinoties sava fiziskā spēka nesamērojamību pret nevarīgas sirmgalves augumu un bezspēcību, /pers. A/ piegāja pie gultā guļošas /pers. B/ un dusmu vadīts sāka tīši sist viņu. Vienaldzīgi izturoties pret iespējamām sekām un tīši sitot savai vecaimātei ne mazāk kā trīs reizes pa krūškurvi un citām ķermeņa daļām, /pers. A/, nereaģējot uz cietušās kliedzieniem, nodarīja cietušajai /pers. B/ vairākus sitienus. Nodarīto sitienu rezultātā, /pers. A/ salauza sirmgalvei 5 ribas krūškurvja kreisajā puse, t.i. nodarot 5.-10. ribu lūzumus kreisajā pusē pa paduses priekšējo līniju un 2.ribas lūzumu labajā pusē pa atslēgas kaula viduslīniju - tātad, kopumā tīši salauza sirmgalvei 6 ribas. Nodarīto sitienu rezultātā, no gūtiem miesas bojājumiem, fiziskām sāpēm un ciešanām, sišanas laikā cietusī /pers. B/ notikuma vietā mirusi. Redzot, ka jau pēc trešā nodarītā sitiena sirmgalve ir mirusi un apzinoties savas darbības sekas, /pers. A/ vienojās ar citu personu pārģērbt mirušo tīrā apģērbā, pēc kā, no mirušās cietušās novilktās drēbes izmeta atkritumu konteineros, bet /pers. B/ līķi ietina vairākās segās, lai tādā veidā slēptu nozieguma pēdas. Pēc tam, ilgstoši nevienam neziņojot par notikušo un dzīvoklī atrodošos mirušo personu, viņš turpināja dzīvot dzīvoklī kopā ar citu personu līdz 2018.gada 3.septembrim. Kad līķa pūšanas rezultātā radušās smakas dēļ, uzturēties dzīvoklī /pers. A/ un cita persona vairs nespēja, tātad no pašu gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, ignorējot sabiedrībā vispārpieņemtās morāles un ētikas normas attieksmē pret miruša cilvēka ķermeni, abi pameta dzīvokli, atstājot /pers. B/ līķi gultā satītu segās, līdz 2018.gada 3.septembrī plkst.16.30 to dzīvoklī atrada policijas darbinieki.
Šādas /pers. A/ darbības pirmstiesas kriminālprocesā kvalificētas pēc Krimināllikuma 117.panta 2.punkta.

[3] Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 117.panta 2.punkta neatzina.

[4] Lieciniece /pers. BB/ tiesas sēdē liecināja, ka pazīst apsūdzēto, tas ir viņas kaimiņš. Tad, kad vecmāmiņai atnāca pensija, notika dzeršana, bļaušana, skandāli. Kā arī /pers. A/ bija diezgan vardarbīgs pret savu vecmāmiņu, varēja dzirdēt kā viņa bļauj pēc palīdzības. /pers. A/ sita savu

vecmāmiņu, aiz sienas to varēja dzirdēt.

/pers. A/ stāvēja visu laiku vaļā balkona durvis un virtuves logs, vīrs piegāja pie balkona, pretī bijis /pers. A/, kurš teicis, ka kaut kas noticis ar kanalizāciju. Ar vīru apspriedušies un secinājuši, ka vajadzētu būt savādākai smakai. 3.septembrī piezvanīja apsaimniekotājai /pers. C/ un jautāja, vai viņa ir bijusi dzīvoklī, jo bijušas aizdomas, ka vecmāmiņa ir mirusi un /pers. A/ gaida pensiju, lai dzertu. /pers. C/ atbildēja, ka nav bijusi dzīvoklī, jo /pers. A/ esot laicīgi iemetis visus skaitītāja rādījumus. Atceras, ka 18.augustā bija Mores svētki, bija dzeršana, bļaušana, bija skandāls ar /pers. D/ vai vecmāmiņu, īsti nezinot, bet skandāls notika, bija kārtējā dūru vicināšana. Tālāk bija smaka un klusums. Augusta beigās bijis aizdomīgi klusas.

[5] Liecinieks /pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka pazīst apsūdzēto, viņu sauc /pers. A/, pazīst viņu jau no pašas bērnības. Tonakt apsūdzētais bļaustījies līdz trijiem, sieva modināja, lai ejot pārbaudīt. 29.augustā parādījās smaka. Sieva teica, ka neesot dzirdējusi vecmāti. Nākamajā dienā nolēma pārbaudīt. Pieklauvēja pie apsūdzētā durvīm, neviens nevēra vaļā. Paklausījās pie durvīm un dzirdēja, ka dzīvoklī kāds staigā. Tad pārkāpa pāri balkonam un pasauca, apsūdzētais iznāca ārā "skaidrā", jautāja, kas viņam smirdot. Apsūdzētais atbildēja, ka kanalizācija. Nākošajā rītā - 1.septembrī, brauca uz Siguldu, sieva teica, ka smaka sāk palikt ļoti traka. Tajā augustā tur pārsvarā dzīvoja divas personas: vecmāte un /pers. A/. Kad /pers. A/ bija piedzēries, darīja visu ko gribēja, bļaustījās, vaidēja, stenēja, piečurāja koridori. Vecmāti pēdējo reizi redzēja ļoti sen.

[6] Lieciniece /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ pazīst ilgus gadus, bija kaimiņi. Attiecības sliktas nebija. /pers. A/ un tā sieviete, kas ar /pers. A/ dzīvoja kopā dzīvoklī, lietoja alkoholu. Tad, kad /pers. A/ saņēma pensiju, gāja pie feldšerītes pēc zāļu receptēm, bet vai /pers. A/ pirka zāles, nezina. "Skaidrā" prātā /pers. A/ nebija agresīvs pret omi, bet tad, kad bija dzēries, tad viņš bļāva uz omi ar rupjiem vārdiem. /pers. A/ ome bija vienīgā, ome darīja visu /pers. A/ dēļ. /pers. A/, kad bija sadzēries, viņam prātiņš "aizgāja prom", tad viņš stipri bļāva dzērumā uz omi. /adrese A/ iedzīvotāji parakstījās uz lapas un apliecināja, ka /pers. A/ lietoja alkoholu ļoti bieži un nepildīja pienākumus pret savu vecmammu, nesniedzot ikdienišķu uzraudzību. Pārsvarā /pers. A/ dzīvoja ar omi. Aizpagājušā gadā /pers. A/ omi bija iznesis ārā, ome sēdēja uz kāpnēm, pie ieejas kāpņu telpā, tad kaimiņš /pers. G/ omi ienesa iekšā ar segām dzīvoklī, jo viņai bija slapjas kājas. Ome pati nevarēja paiet, viņa izskatījās sīciņa, ap 1,50 m gara. Pēc miesas būves ome bija ļoti kalsna. /pers. A/, kad bija kopā omi, nestrādāja, viņš izdzīvoja no omes pensijas un lasīja ogas. /pers. A/ diezgan bieži dzēra. Kad /pers. A/ bija sadzēries, viņš bļāva uz omi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, tiesas sēdē nolasītas liecinieces /pers. F/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

No nolasītajām liecībām izriet, ka ir zināmi kaimiņi no dzīvokļa Nr./numurs/, tur dzīvoja /pers. A/ ar vecmāmiņu /pers. B/. No sava balkona ļoti labi dzird, kas notiek dzīvoklī Nr./numurs/. Bieži dzirdēja, ka /pers. B/ raudāja, bet /pers. A/ ar necenzētiem vārdiem lamājās uz /pers. B/. Pats /pers. A/ nekur nav strādājis, dzīvoja uz /pers. B/ rēķina, tērēja viņas pensiju. /pers. A/ pats gāja uz pagastu un saņēma /pers. B/ pensiju, pēc tam uzreiz pirka alkoholu un dzēra, kamēr bija nauda. 2018.gada pavasarī pie /pers. A/ atnāca dzīvot sieviete gados, kura daudz lietoja alkoholu. /pers. A/ ar to sievieti bija tuvas attiecības. 2018.gada pavasarī redzēja, ka /pers. A/ alkohola reibumā iznesa /pers. B/ no dzīvokļa un atstāja viņu ārā pie kāpņu telpas uz trepēm. /pers. B/ bija akla, nevarēja pati piecelties uz atgriezties atpakaļ dzīvoklī.

Viens no mājas iedzīvotājiem – /pers. G/, palīdzēja /pers. B/, uznesa viņu uz dzīvokli. Alkohola reibumā /pers. A/ ir agresīvs, neadekvāts bīstams, kādreiz alkohola reibumā staigāja ar nazi un viņa uzvedība nav prognozējama. Uzskata, ka alkohola reibumā /pers. A/ varēja fiziski ietekmēt gan vecmammu, gan savu dzīvesbiedri. 2018.gada augusta beigās no dzīvokļa Nr./numurs/ bija aizdomīgi kluss, pēc tam dzirdēja /pers. A/ dzīvesbiedres balsi, kura imitēja /pers. B/ balsi. Kā arī bija ļoti aizdomīgi, ka /pers. A/ 2018.gada augusta beigās turēja logus vaļā, jo līdz šim viņš nekad nav turējis logus vaļā. 2018.gada septembra sākumā uzzināja, ka /pers. B/ ir mirusi. Sanāk, ka /pers. A/ ar savu dzīvesbiedri dzīvoja dzīvoklī ar /pers. B/ līķi (lietas 1.sējuma 54.lapa).

Nolasītās liecības /pers. F/ uzturēja.

[7] Lieciniece /pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka pazīst /pers. A/, bija kaimiņi. /pers. A/ dzīvoja augšā, bet viņa – lieciniece /pers. H/, dzīvo pirmajā stāvā. Vasarā /pers. A/ strādāja, nesa ogas uz nodošanu, tā /pers. A/ pelnīja naudu. /pers. A/ bija problēmas ar alkoholu. Izejot ārā no mājas, var dzirdēt no atvērtiem logiem, ka /pers. A/ kliedza, lamājās, vai uz savu vecmāmiņu, vai uz savām sievietēm. Nezina, kā izskatījās vecmāmiņa, jo nav nekad viņu redzējusi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesas sēdē nolasītas liecinieces /pers. H/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

No nolasītajām liecībām izriet, ka ir zināmi kaimiņi no dzīvokļa Nr./numurs/, tur dzīvoja /pers. A/ ar vecmāmiņu. 2018.gada vasarā pamanīja, ka pie /pers. A/ atnāca dzīvot sieviete gados ar blondiem matiem. /pers. A/ ar sievieti lietoja alkoholu. Dzirdēja, ka /pers. A/ visu laiku lamājas. /pers. A/ ir problēmas ar alkoholu, jo, kad viņam bija nauda, viņš visu laiku pirka alkoholu. Kad /pers. A/ bija "skaidrā", viņš bija pieklājīgs, bet alkohola reibumā ļoti agresīvs. Nekad nav redzējusi /pers. A/ vecmammu, tikai dzirdējusi, ka viņa ir akla un nestaigā. 2018.gada septembra sākumā no mājas iedzīvotājiem uzzināja, ka /pers. A/ vecmāmiņa ir nogalināta (lietas 1.sējuma 50.lapa).

Nolasītās liecības /pers. H/ uzturēja.

[8] Liecinieks /pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka pazīst /pers. A/, nekādas īpašas attiecības ar /pers. A/ nebija. /pers. A/ dzīvoja dzīvoklī virs viņa – liecinieka /pers. I/. /pers. A/ pazīst vairāk nekā 10 gadus, bija kaimiņu attiecībās, ja vajadzēja izpalīdzēja. Kamēr māte bija dzīva, viss notika kā pie cilvēkiem. Tad pienāca brīdis, kad māte nomira un sākās visādas nedienas /pers. A/ ar savu patēvu. Sākās bieža alkohola lietošana, tad savā starpā parādījās agresija. Kad /pers. A/ nelietoja alkoholu, tad bija cilvēks ar "zelta" rokām. Kad lietoja alkoholu, tad cilvēks krasi izmainījās. Dzīvoklī /pers. A/ dzīvoja ar māti, /pers. J/, vecmāti. /pers. J/ uz kādu laiku aizbrauca prom, pēc laika atkal atbrauca dzīvot. Vecmāti redzēja kādu gadu atpakaļ. Tā bija tā pēdējā reize, kad /pers. A/ zem padusēm vecmāti izvilka ārā, jo vecāmāte nevarēja paiet un viņai bija problēmas ar kājām. Vecāmāte bija ļoti vāja, novājināta, tieva, maza auguma. Pati nevarēja paiet. Vecāmāte ārā bija, jo /pers. A/ viņu iznesa ārā un apsēdināja uz betona trepēm. /pers. A/ vecmāti iznesa ārā, lai viņa sēdētu un paelpotu svaigu gaisu. Pēc tam kaimiņi atnesa paklāju un segu, kādas 15 minūtes vecāmāte sēdēja ārā. Pret vecmāti /pers. A/ izturējās neadekvāti, uz vecmāti lamājās, bļaustījās, par to, ka vecāmāte bieži ēst prasa, it kā neļaujot /pers. A/ atpūsties. To dzirdēja caur griestiem, jo /pers. A/ balkona durvis arī bija vaļā. /pers. A/ ņēma naudu no vecmātes pensijas, vasarā gāja ogas lasīt.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, tiesas sēdē nolasītas liecinieka /pers. I/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

No nolasītajām liecībām izriet, ka pazīst otrajā stāvā /numurs/.dzīvoklī dzīvojošos cilvēkus. Ir zināms, ka /numurs/.dzīvoklī dzīvoja /pers. A/ ar savu vecmammu. Aptuveni 2018.gada vasaras sākumā pie /pers. A/ sāka dzīvot sieviete. Ir zināms, ka /pers. A/ vecmāte pati nespēj pārvietoties un bija akla, tāpēc bija nepieciešama viņas aprūpe. Ikdienā bija dzirdams, ka vecmāte kliedza pēc palīdzības, saukdama /pers. A/. Bija dzirdams, ka /pers. A/ bija

agresīvs, bļaujot pretī, apsaukājot vecmāti. Tā pat bija dzirdams, ka /pers. A/ dzīvesbiedre arī bļāva un apsaukāja vecmāti. /pers. A/ pastāvīgi lietoja alkoholu un tā ietekmē dažkārt bija neadekvāts, urinēja kāpņu telpā, pa āru staigāja bez drēbēm. /pers. A/ pastāvīgas darba vietas nebija, iztika no vecmammas pensijas. Vasarā /pers. A/ bieži gāja ogot. Pēdējā laikā /pers. A/ bija redzams tikai alkohola reibumā. /pers. A/ pret vecmāti izturējās ļoti slikti, pastāvīgi bija dzirdams, ka vecmāte ir izsalkusi, netika vesta uz tualeti un netika pienācīgi aprūpēta. Pēdējo dienu redzēja /pers. A/ 2018.gada septembra sākumā, kad kaimiņiene no 3.dzīvokļa prasīja /pers. A/, kas par smaku nāk no viņa dzīvokļa uz ko viņš atbildēja, ka tā ir kanalizācija. Pēc tās dienas /pers. A/ un viņa dzīvesbiedri vairs neredzēja (lietas 1.sējuma 55.-56.lapa).

Nolasītās liecības /pers. I/ uzturēja.

[9] Lieciniece /pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ pazīst, ir darba attiecības sakarā ar to, ka viņa – lieciniece /pers. K/, ir pastniece. /pers. A/ uz viņa pases datiem, izmaksāja vecmātes pensiju, jo viņa daudzus gadus bija neredzīga un pati nevarēja parakstīties par naudas saņemšanu. Piegādāja arī skaidru naudu. Nebija nekur jāpārliecinās, ka /pers. A/ ir radniecīgas saites ar /pers. B/, jo /pers. A/ redzēja kopš pirmās klases un tante /pers. B/ pie rokas uz skolu veda un gāja viņu saņemt no skolas. Pensiju izmaksāja /pers. A/ viņa dzīvoklī, vai arī pagasta mājā. /pers. A/ pensija tika izmaksāta katra mēneša 11.datumos. Pensija bija apmēram 230 EUR. Nevar pateikt, kad pēdējo reizi /pers. B/ redzēja, atceras, ka klauvējās pie durvīm, jo /pers. A/ bija ierakstīta vēstule atnākusi, tante iekšpusē jautāja, kas tur ir. Saprata, ka /pers. A/ nav un aizgāja prom. Vairākkārtīgi pensiju izmaksāja /pers. A/ dzīvoklī. /pers. B/ izskatījās pēc vecas tantiņas, maza auguma, lakatiņš galvā vienmēr bija, nebija ne kalsna, ne apaļa, vecs, sirms cilvēciņš.

[10] Lieciniece /pers. L/ tiesas sēdē liecināja, ka apsūdzēto nepazīst, zina tikai pēc nostāstiem. Policijai liecības sniedza. 13.septembrī sāka strādāt veikalā un cilvēki runāja, ka ir atrasts sievietes līķis un meklē vainīgo. Pāriniece /pers. M/ stāstīja, ka /pers. A/ ir nācis uz veikalu pirkt pārtiku un sadzīves lietas un, arī alkoholiskos dzērienus, bet tas arī viss ir, ko viņa teica.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesas sēdē nolasītas liecinieces /pers. L/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.
No nolasītajām liecībām izriet, ka strādā veikalā "More" par pārdevēju. Strādā no 2018.gada 13.septembra. No vietējiem iedzīvotājiem dzirdējusi, ka blakus mājā atrasts pensionāres līķis un uz aizdomu pamata par slepkavības izdarīšanu tiek meklēts mazdēls /pers. A/. No vietējiem dzirdēja, ka /pers. A/ pirka alkoholu par savas vecmāmiņas pensiju, jo pats nekur nestrādāja. Dzirdēja, ka /pers. A/ vecmāmiņa bija guļoša un bija atkarīga no /pers. A/ (lietas 1.sējuma 62.lapa).

Nolasītās liecības /pers. L/ uzturēja.

[11] Lieciniece /pers. N/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ pazīst labi. Viņa ir mediķis. /pers. A/ nāca pakaļ receptēm vecmātei. /pers. A/ ģimeni pazīst, jo viņi bija ārsta praksē reģistrēti. Tantuku redzēja regulāri, pēdējo reizi bija jūnijā, kad viņu aplūkoja. Tantiņa gulēja, jo kājas ļoti sāpēja, asinsspiediens, ļoti vārga un vāja, nevarēja pārvietoties kāju dēļ, viņa praktiski akla bija. Tantiņa pēdējā laikā sevi nevarēja aprūpēt. Kad bija dzīvoklī, tad atmosfēra kopšanas ziņā bija laba, jo saskarsmē ar /pers. A/ nekāda problēma nebija. Sirmā kundze bija apkopta. Kad bija aplūkot tantiņu, viņai nebija redzami nekādi miesas bojājumi. Tantiņa nesūdzējās, ka mazdēls fiziski aizskartu. Tantiņa teica, ka mazdēls aprūpē un, ka viss ir labi. Reizi mēnesī sūtīja zāles tantukam un katru reizi /pers. A/ nāca tām pakaļ. Izrakstīja zāles pret asinsspiedienu, sāpju zāles kājām. Pēdējo reizi /pers. B/ redzēja 2018.gadā jūnijā.

[12] Lieciniece /pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ pazīst, šobrīd nekādas attiecības nav. Pazīst /pers. A/, jo pie viņa dzīvoja. Iedzeršanas laikā vecāmāte sāka lamāties rupjiem vārdiem. Tad, kad /pers. A/ ienāca, viņš teica, lai nāk apskatīties, vai vecmāte nav nomirusi. Kad iegāja istabā, redzēja, ka vecāmāte gulēja ne savā stāvoklī. /pers. A/ vecmāti aprūpēja, pienesa ēdienu, gatavoja ēst. Kundzei diezgan nepatika, ka viņa – lieciniece /pers. D/, atnāca tur dzīvot, apsaukājās. Kad ienāca istabā un pārliecinājās, ka kundze ir mirusi, saprata, ka būs cietums un bija arī. Bija bailes un tagad arī ir bailes. Nav nekādas attiecības ar /pers. A/ un arī nav bijušas. /pers. A/ laulātā nav, kopīga saimniecība nebija.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesas sēdē nolasītas liecinieces /pers. D/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.
No nolasītajām liecībām izriet, ka /pers. A/ pazīst aptuveni gadu. Kopš 2017.gada ziemas sāka dzīvot pie /pers. A/. /pers. A/ dzīvoja kopā ar vecmāti /pers. B/. /pers. B/ mēdza izrādīt nepatiku par to, ka viņa – lieciniece /pers. D/, dzīvoja ar /pers. A/, bet biežāk mēdza konfliktēt ar /pers. A/, apsaukājās. Vecmātei nav nekad situsi vai aizskārusi. Sākotnēji /pers. B/ pati spēja pārvietoties, bet vēlāk, pirms nāves, viņai palika sliktāk un pārvietojās tikai ar /pers. A/ palīdzību, kurš viņu arī kopa. /pers. B/ pensiju saņēma /pers. A/ un tērēja saimnieciskām vajadzībām. Reizēm /pers. A/ /pers. B/ pagrūda, kad tā grūda viņu vai aizskāra vārdiski, bet to, lai /pers. A/ būtu viņai iesitis, nav redzējusi. Divas reizes redzēja kā /pers. B/ izkrīt no gultas. Atceras, ka neilgi pirms /pers. B/ nāves, viņa bija izkritusi no gultas un sasitusi galvu deniņu rajonā, uz grīdas vēl bija asinis. Mediķus neizsauca. 2018.gada 19.augustā, ja nemaldas, saņēma pensiju un kopā ar /pers. A/ lietoja alkoholu viņa dzīvesvietā kādas piecas dienas. Kādā no tām dienām viņu – liecinieci /pers. D/, pasauca /pers. A/ pie /pers. B/ un teica, ka viņa tāda jocīga – nedzīva. /pers. A/ teica, ka vajag saģērbt, atbildēja, lai pats to dara. Neatceras vai /pers. B/ uz galvas, vai uz ķermeņa bija asinis. /pers. A/ apsedza /pers. B/ ar segām un izmētāja zāli. Kāpēc neziņoja par /pers. B/ nāvi, nezina. 2018.gada septembra sākumā /pers. A/ uzrunāja uz balkona kaimiņš par smaku, kas nāk no dzīvokļa. Neatceras, ka /pers. B/sūdzējās, ka viņai sāp ribas, kā arī nezina, kā viņa guvusi ribu lūzumu. Laikā, kad ar /pers. A/ lietoja alkoholu, pirms /pers. B/ nāves, istabā pie viņas negāja un nav redzējusi, ka /pers. A/ viņai būtu sitis par krūšu kurvi vai ribām. Domā, ka /pers. B/ nomira no vecuma un ar to saistītām veselības problēmām, sirds kaitēm (lietas 2.sējuma 29.-30.lapa).

Pilnībā atzīst savas iepriekšējās liecības, bet vēlas papildināt, ka 2018.gada 17. vai 18.augustā bija stiprā alkohola reibumā, kad /pers. A/ aizgāja uz /pers. B/ istabu,
bet pati aizgāja uz savu istabu gulēt. Tas bija vakarā. Pēc kāda laika istabā ienāca /pers. A/ un palūdza ienākt /pers. B/ istabu apskatīties. Ienāca /pers. B/ istabā un ieraudzīja /pers. B/ gultā, viņa izskatījās jocīga, nerunāja un nekustējās. Saprata, ka viņa ir mirusi. /pers. A/ prasīja, ko darīt, atbildēja, ka ir bail un negrib "sēdēt". Kā arī atbildēja /pers. A/, ka viņš ir pats vainīgs. /pers. A/ pateica, ka vajag tīras drēbes, lai pārģērbtu /pers. B/. /pers. A/ pārģērba /pers. B/. Neatceras vai redzēja asinis uz /pers. B/ drēbēm, bet atceras, ka redzēja kaut kādu mitrumu pie /pers. B/ galvas, bet nevar atbildēt vai tās bija asinis. Drēbes, kuras /pers. A/ noņēma no /pers. B/ līķa, viņš pēc tam iznesa uz atkrituma konteineru. Pēc tam turpināja dzert alkoholu. Kad pagāja nedēļa pēc notikuma, pateica /pers. A/, ka, ja kāds prasīs par smaku no dzīvokļa, tad vajag atbildēt, ka nestrādā pods. Kad blakus kaimiņš pajautāja /pers. A/ par smaku, tad /pers. A/ atbildēja, ka ir problēmas ar kanalizāciju. Alkohola reibumā /pers. A/ var uzvesties agresīvi. Bija gadījumi,

kad pamodās un konstatēja, ka zem acs ir zilums. Domā, ka /pers. A/ alkohola reibumā varēja viņai – lieciniecei /pers. D/, iesist. Nepaziņoja nevienam par konfliktu un līķi, jo bija bailes. Kā arī turpināja dzīvot kopā ar /pers. A/, jo nebija kur dzīvot. /pers. A/ nelūdz neziņot par līķi. 2018.gada 3.septembrī aizgāja no dzīvokļa. Pati nekādus miesas bojājumus /pers. B/ nenodarīja, nekad nesita viņai. Neatceras, ka /pers. A/ būtu teicis par to, ka viņš nogalināja /pers. B/, bet bija stiprā alkohola reibumā un varēja nepiefiksēt visu, ko teica /pers. A/. Kā arī neredzēja, kas notika (lietas 2.sējuma 45.lapa).

Nevienam nestāstīja par to, ka /pers. B/ ir mirusi. Nav imitējusi /pers. B/ balsi pēc viņas nāves. Redzēja, ka uz /pers. B/ galvas, proti, uz pieres asinis, bet tagad nevar apgalvot, ka tās bija asinis. Viela, kas bija līdzīga asinīm, bija /pers. B/ uz pieres no kreisās puses (lietas 2.sējuma 46.lapa).

2017.gada oktobrī iepazinās ar /pers. A/. /pers. A/ izstāstīja, ka viņam ir nepieciešama palīdzība pieskatīt vecmāti. Savukārt viņa – /pers. D/, pastāstīja, ka viņai nav darba un nav dzīvesvietas. /pers. A/ piedāvāja dzīvot pie viņa un palīdzēt pieskatīt vecmāti, par to /pers. A/ apsolīja maksāt 3-5 EUR dienā. Piekrita /pers. A/ piedāvājumam un 2018.gada oktobrī atnāca dzīvot pie /pers. A/. Kad atnāca dzīvot pie /pers. A/, ieraudzīja vecmāti, viņa bija guloša, akla, ļoti tieva. Pajautāja /pers. B/ vai drīkst dzīvot ar viņiem un palīdzēt. /pers. B/ bija ar mieru. /pers. B/ sūdzējās par sāpēm, ka sāp rokas, kājas, galva. Pārsvarā /pers. A/ gatavoja ēst un baroja vecmāti. Viņai deva ēst katru reizi, kad vecmāte prasīja, ne mazāk kā trīs reizes dienā. /pers. A/ pats katru mēnesi saņēma /pers. B/ pensiju. Pensiju saņēma Mores pagasta pārvaldē. Pastniece tikai vienu reizi atnesa /pers. B/ pensiju uz dzīvesvietu, kamēr viņa – lieciniece /pers. D/, tur dzīvoja. Kā /pers. A/ tērēja /pers. B/ pensiju, nav zināms, jo nebija kopīgas saimniecības un budžeta. Piekrīt un atzīst, ka kopā ar /pers. A/ tērēja vecmātes pensiju, pirka alkoholu (lietas 2.sējuma 47.-49.lapa).

Nolasītās liecības /pers. D/ uzturēja. Norādīja, ka varbūt bija pamats apmelot sevi vai /pers. A/. Apmeloja tajā daļā, ka /pers. A/ bija agresīvs, viņš nebija tik agresīvs, tad jau būtu sen aizgājusi prom. Tādas liecības sniedza, jo bija zilums zem acs. Tā zīmīte, kuru rakstīja, palika virtuvē uz galda, tajā pašā dzīvoklī, kur viss notikās.

[13] Lieciniece /pers. O/ tiesas sēdē liecināja, ka no cilvēkiem dzirdēja, ka /pers. A/ kaut ko ir izdarījis. /pers. D/ pazīst, dzīvoja viņas mājā. Liecības policijā nav sniegusi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesas sēdē nolasītas liecinieces /pers. O/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

No nolasītajām liecībām izriet, ka pazīst /pers. D/ apmēram 10 gadus. Kamēr /pers. D/ vīrs bija dzīvs, viņa bija ļoti patīkama un atsaucīga sieviete, strādāja veikalā. Kad /pers. D/ vīrs nomira, viņai sākās problēmas ar alkohola lietošanu. /pers. D/ alkohola reibumā uzvedās ļoti agresīvi. Pēdējo reizi redzēja /pers. D/ 2018.gada jūlijā vai augusta sākumā. /pers. D/ atbrauca pie viņas – liecinieces /pers. O/, ar savu jauno draugu /pers. A/. /pers. D/ pastāstīja, ka dzīvo ar /pers. A/ Morē un dzīvoklis pieder /pers. A/ vecmāmiņai. Vecmāmiņa dzīvo kopā ar viņiem. Vairāk /pers. D/ neko nestāstīja, bet palūdza iedot naudu un iedeva viņai 3 EUR (lietas 1.sējuma 57.lapa).

Nolasītās liecības /pers. O/ uzturēja.

[14] Liecinieks /pers. P/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ ir miršā brāļa dēls. /pers. A/ dzīvoja Morē ar omi kopā. /pers. A/ par omi rūpējās. /pers. J/ ir viņa – liecinieka /pers. P/, brālis, viņš dzīvoja dzīvoklī ar vecmammu /pers. B/, apmēram 1.5 gadus atpakaļ, pēc tam /pers. A/ ar vecmammu dzīvoja viens pats. Pēdējo reizi, kad redzēja vecmammu, vecmamma bija ļoti normāla, paēdusi, parunājās. Vecmamma bija neliela auguma, atbilstoši savam vecumam, normāla miesas būve, viņa tika aprūpēta. /pers. A/ bija problēmas ar alkoholu šad tad. Nezināja, ka ir alkohola problēmas, jo personīgi nebija saskāries. Kad aizbrauca ciemos, redzēja, ka cilvēks ir manāmā alkohola reibumā, bet nekā agresīva. Pēdējā saruna ar /pers. A/ bija 31.augustā pa telefonu. Viņš piezvanīja, bija parasta saruna, /pers. A/ bija iedzēris tajā dienā, pajautāja, ko vecmamma dara, /pers. A/ atbildēja, ka vecmamma atpūšas, guļ. Aizdomīgs nekas nebija, tā bija pēdējā saruna.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, tiesas sēdē nolasītas liecinieka /pers. P/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

No nolasītajām liecībām izriet, ka ir /pers. A/ tēva brālis, kurš nomira 2003.gadā, savukārt /pers. A/ mamma /pers. R/ nomira 2012.gadā. /pers. A/ palika dzīvot ar savu vecmāti (/pers. R/ māte) /pers. B/. Pēdējos gadus gandrīz nekontaktējās ar /pers. A/, jo viņam sākās nopietnas problēmas ar alkoholu. Alkohola reibumā /pers. A/ ļoti agresīvs. 2018.gada 31.augusta pēcpusdienā piezvanīja /pers. A/ un pateica, ka ir izdarījis kaut ko sliktu, bet nepateica ko. Pēc sarunas saprata, ka /pers. A/ ir stiprā alkohola reibumā. Uzreiz padomāja par tanti /pers. B/, jo viņa ir vecs cilvēks. 2018.gada 3.septembrī pazvanīja no Mores pagasta administrācijas un paziņoja, ka /pers. B/ nomira. Atrodoties cietumā /pers. A/ zvanīja un stāstīja, ka viņš ir vainīgs /pers. B/ nāvē un nožēlo izdarīto (lietas 1.sējuma 58.-59.lapa).

Nolasītās liecības /pers. P/ uzturēja daļēji. Norādīja, ka no cietuma /pers. A/ zvanīja tad, kad bija atļauts. No /pers. A/ nebija vārdi par to, ka viņš ir vainīgs /pers. B/ nāvē. Zem pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām "Izlasīju, no maniem vārdiem pierakstīts pareizi un paraksts" ir viņa – /pers. P/ rokraksts un viņa paraksts. Liecību neizlasīja pilnībā, tik pārgāja ātri tām pāri un parakstīja. Zvans bija, bija iedzēris, cilvēks runā, ka nav sliktu izdarījis, viņš bija satraucies, kad runāja. /pers. A/ bija alkohola reibumā, tad viņš stāstīja, ko dara, kas notiek, tāda saruna bija, runāja dažādas lietas, viņš stāstīja, ka ir iereibis. /pers. A/ teica, ka vecmamma ir paēdusi, atpūšas, bet bija tāds noraizējies, satraukts. Nebija tāda saruna ar /pers. A/, ka viņš būtu kaut ko ļoti sliktu izdarījis un to, ka ir vainīgs /pers. B/ nāvē.

[15] Lieciniece /pers. M/ tiesas sēdē liecināja, ka pazīst /pers. A/, bija tikai pircēja - pārdevējas attiecības. /pers. A/ nāca iegadāties pārtiku un citas nepieciešamās preces. /pers. A/ ienākumi bija no vecmāmiņas pensijas, gāja uz pagaidu darbiem. /pers. A/ vienmēr pirka gaļu ar rezervi, bet vai tā gaļa tika pasniegta, to nevar apgalvot. /pers. A/ pirka putraimus, makaronus, tādas ilgspēlējošas pārtikas preces savu iespēju robežās. /pers. A/ bija vienīgais mājas apgādnieks, jo audžu tēvs diezgan sen aizdevās prom. Par vecmāti zināja, kas viņa tāda ir. Vecmāti nav redzējusi, zināja, ka viņa ir veca, nevarīga, neredzīga, no dzīvokļa vispār negāja. Ik pa laikam ar /pers. A/ aprunājās par to, ka jāmeklē darbs, bet nevar vecmammu atstāt vienu. Kaimiņi ir stāstījuši, cik agresīvs, kāvies ar audžu tēvu, pati /pers. A/ nav agresīvu redzējusi, paspruka kāds rupjāks vārds, neapzināti. Par notikumu uzzināja pagājušā gada augusta beigās, tad visi runāja, ka /pers. A/ pazudis, vecmamma ir mirusi. Neatceras, kad pēdējo reizi /pers. A/ redzēju, laikam, ka augusta pirmajā nedēļā.

[16] Liecinieks /pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ pazīst, jo bija kaimiņi, dzīvoja pretējās mājās, attiecības neitrālas. Pret /pers. A/ nekādu pretenziju nav. Zina, ka /pers. A/ aprūpē vecmāmiņu, tāpēc nevarēja strādāt.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesas sēdē nolasītas liecinieka /pers. G/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

No nolasītajām liecībām izriet, ka ir zināmi kaimiņi no dzīvokļa Nr./numurs/, tur dzīvoja /pers. A/ ar vecmāmiņu, kura bija guļoša un akla.

2018.gada martā pie viņa – liecinieka /pers. G/, atnāca /pers. A/ un pateica, ka vairs nevar izturēt vecmāmiņu, ka ir grūti aprūpēt veco cilvēku. Izgāja ārā no mājas un konstatēja, ka /pers. A/ vecmāmiņa atrodas uz ielas pie kāpņu telpas. Neatceras vai /pers. A/ bija alkohola reibumā. /pers. A/ vecmāmiņa bija ļoti tieviņa, ap 30-40 kg. Kad iegāja dzīvoklī, konstatēja, ka dzīvoklis ir šausmīgi netīrs, bija nepatīkama smaka. Ir zināms, ka /pers. A/ patīk iedzert, pārējie kaimiņu baidījās /pers. A/. Alkohola reibumā /pers. A/ var uzvesties agresīvi, staigāja pa ielu ar lielo virtuves nazi. 2018.gada vasarā, mājas pagalmā ieraudzīja policijas darbiniekus, iznāca ārā un uzzināja, ka /pers. A/ vecmāmiņa ir mirusi (lietas 1.sējuma 65.lapa).

Nolasītās liecības /pers. G/ uzturēja. Norādīja, ka vecmāmiņa bija pietiekami labi aprūpēta.

[17] Liecinieks /pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka apsūdzēto /pers. A/ pazīst jau kopš dzimšanas, jo piedalījās viņa audzināšanā. Dzīvoja ar /pers. A/ un viņa mammu kopā, kad /pers. A/ mamma nomira, tad viņš – liecinieks /pers. J/, pārsvarā aprūpēja /pers. A/ vecmāmiņu /pers. B/. /pers. B/ dzīvoklī nedzīvo kopš 2016.gada. Tad par /pers. B/ rūpējās tikai /pers. A/. Par /pers. B/ nāvi un visu notikušo uzreiz nezināja, neviens neziņoja par šo notikumu. Kad aizbrauca ciemos pie /pers. B/, tad māja vienmēr bija tīra un izmazgāta, /pers. B/ bija tīra, ar tīrām drēbēm, aprūpēta un priecīga. Pēdējo reizi ciemos pie /pers. A/ bija 26.maijā. Ar /pers. A/ sazvanījās gana bieži un viņš deva telefonu, lai parunātos ar /pers. B/. Līdz /pers. B/ nāvei ar /pers. A/ sazinājās, bet, kad zvanīju pēc šī notikuma /pers. A/ viņš neatbildēja. Reizi nedēļā zvanīja /pers. A/.

[18] No 2018.gada 3.septembra apskates protokola un foto tabulas izriet, ka apskate veikta /adrese A/. Dzīvoklim durvis ir aizvērtā stāvoklī. Atverot durvis, redzamas otras durvis, kas ved tālāk uz dzīvokli. Tās ir pusatvērtā stāvoklī. Ieejot dzīvoklī, pa kreisi redzama dzīvojamā istaba. Ieejot istabā redzama gulta, uz kuras atrodas segas, uz segas virspusē redzami zari un zaļa zāle, kura ir izmētāta pa visu gultu. Aiz gultas atrodas žurnālgaldiņš uz kura atrodas portatīvais dators. Logi un balkona durvis ir atvērtā stāvoklī. Pārējās istabās valda nekārtība un jūtama stipra smaka (lietas 1.sējuma 16., 19.-25.lapa).

[19] No 2018.gada 6.septembra apskates protokola un fototabulas izriet, ka tiek apskatīts dzīvoklis, kas atrodas /adrese A/. Dzīvoklis atrodas 2.stāvā kāpņu telpā pa labi. Dzīvokļa durvis uz apskates brīdi nav aizslēgtas. Ieejot dzīvoklī, taisni ved koridors, pa labi izvietotas divas dzīvojamās istabas, taisni iepretī koridoram atrodas vannas istaba, koridora galā pa labi atrodas krāsns un durvis uz virtuvi. Ieejot virtuvē, vidusdaļā atrodas galds, uz kura atrodas sieviešu somiņa un caurspīdīga materiāla maciņš. Maciņā atrodas "Pasta bankas" lūgums uz /pers. D/ vārda, divas kvītis par bankas konta darījumiem uz /pers. D/ vārda, paziņojums par konta atvēršanu uz /pers. D/ vārda ar uzrakstu otrā pusē. Makā atrodas divas rūtiņas lapiņas ar roku rakstītu tekstu "visi bija (kaimiņi) resnie bambāļi. Vairāk neko neteikšu, kā ir tā bija. Krita no gultas ārā (x2), viss nebija labi. Teica brauc uz pansionātu. Nē tepat gribu bļaustīties. Kā saka tur nevarēs komandēt". Uz otras lapiņas teksts "Es neko neredzēju, bet bija ļoti bailes. Viņa arī bija ļoti slikta lamājās, saukājās mani arī par mauku visus pārējos. Savu mazdēlu, kurš mazgāja viņas dirsu par kropli, kurvu, visādi" (lietas 1.sējuma 37., 38.-39.lapa).

[20] No 2018.gada 3.septembra apskates protokola un eksperta darba protokola izriet, ka tiek apskatīts sievietes līķis, kurš atrodas dzīvoklī /adrese A/. Istabā apsegta zem segām atrodas sievietes līķis, izteiktā pūšanas izmaiņas stadijā. Āda un sejas mumificējusies – tumši brūna. Ap līķi lielā daudzumā balti kustīgi tārpi. Apģērbs caursūcies ar pūšanas šķidrumiem. Audums zem līķa caursūcies ar pūšanas šķidrumiem. Uz līķa apģērbs – zils, rakstains džemperis, strīpains krekls, melnas bikses, baltas apakšbikses, zilas vilnas zeķes. Zem apģērba krūšu daļā āda tumši brūna, daļēji sakaltusi, vēdera daļā – zaļgandzeltena. Visur zem apģērba lielā daudzumā baltu kustīgu tārpu. Aptaustot krūšu kurvja kreiso pusi jūtams 7., 8.ribas lūzums. Pārējie skeleta kauli pēc taustes – veseli. Sejā iztrūkst kreisā acs ābola, labais – sažuvis (lietas 1.sējuma 17., 18.lapa).

[21] No 2018.gada 1.novembra eksperta atzinuma (mirušās tiesu medicīniskā ekspertīze) Nr.1025 slēdziena izriet, ka:

1) /pers. B/ nāves cēloni noteikt nav iespējams, izteiktu līķa pūšanas izmaiņu dēļ.

2) Ņemot vērā līķa pūšanas izmaiņu izteiktības pakāpi, var domāt, ka /pers. B/ nāve varēja iestāties dažas nedēļas pirms līķa tiesu medicīniskās izmeklēšanas.

3) /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā tika konstatēti kreisās puses 5.-10.ribu netieši lūzumi pa paduses priekšējo līniju, labās puses 2.ribas tiešs lūzums pa atslēgas kaula viduslīniju.

Ribu lūzumu apkārtnē esošajos mīkstajos audos (starpribu muskuļos, piesienas pleirā) netika konstatēti acīmredzami un histoloģiski nosakāmi asinsizplūdumi, visticamāk līķa izteiktu pūšanas izmaiņu dēļ, tāpēc nevar precīzi izteikties par ribu lūzumu rašanās laiku. Pēc sava rakstura, attiecinot uz dzīvām personām, minētie ribu lūzumi pieskaitāmi vidējas smaguma pakāpes miesas bojājumiem, kas izsauc veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas. Citi miesas bojājumi (brūces, citi skeleta kaulu lūzumi) /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā netika konstatēti.

4) /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā tika konstatētas šādas patoloģijas: galvas smadzeņu pamatnes artēriju un aortas ateroskleroze, koronāra sirds slimība: sirds vainagartēriju stenozējoša aterokalcinoze (līdz 80%), sīkperēkļaina kardioskleroze, hronisks bronhīts. Nevar izslēgt iespēju, ka sirds vainagartēriju ateroskleroze ar lūmena sašaurinājumu un sīkperēkļainas kardiosklerozes ainu vai galvas smadzeņu artēriju aterosklerotiskās izmaiņas varēja kādā mērā veicināt nāves iestāšanos.

5) /pers. B/ līķa nieres audos nav konstatēti barbiturāti, kokaīns un tā metabolīti, efedrīns, brucīns, atropīns, skopolamīns, strihnīns, pahikarpīns, veratrīns, hinīns, platifillīns, akonitīns, koniīns, rezerpīns, efedrons, pseidoefedrīns, dekstrometrofāns, promedols, metadons, tramadols, benzheksols, fenciklidīns, ketamīns, fentanils, buprenorfīns, amfetamīns, metamfetamīns, MDA, MDMA, MDEA, MBDB, difēnhidramīns, diprazīns, zopiklons, zolpidēms, zaleplons, dipiridamols, drotaverīns, klonidīns, ?-adrenoblokatori, tricikliskie antidepresanti, pirazolona, fenotiazīna, imizīna, butirofenona, tioksantēna, avasinājumi. Piezīme: rezultāts ir relatīvs, jo bioloģiskais materiāls ar izteiktām pūšanas izmaiņām. Etalona noteikšana /pers. B/ līķa biomateriālā nav iespējama sakarā ar tā neatbilstību Tiesu toksikoloģiskajā laboratorijā izmantotās metodes (2-20/VTMEC-1/486IP "Kvantitatīva etilspirta noteikšana asinīs un urīnā ar gāzes fāzes hromatogrāfijas metodi") prasībām (lietas 1.sējuma 30.-33.lapa).

[22] No 2018.gada 17.decembra eksperta atzinuma (mirušās papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes) Nr.63-p slēdziena izriet, ka:

1) /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā konstatētie kreisās puses 5.-10.ribu netieši lūzumi pa paduses priekšējo līniju un labās puses 2.ribas tiešs lūzums pa atslēgas kaula viduslīniju varēja rasties ne mazāk kā 1 traumatiskas iedarbības rezultātā krūšu kurvja labās sānu virsmas apvidū, radot labās puses 2.ribas tiešu lūzumu (lūzums spēka pielikšanas vietā) un netiešus 5.-10.ribu lūzumu (lūzumi, kas rodas attālināti no spēka pielikšanas vietas). Ņemot vērā lēmumā minētos apstākļus, nevar izslēgt iespēju, ka /pers. A/ varēja veikt arī 3 sitienus pa /pers. B/ krūšu kurvja labo sānu virsmu.

2) Balstoties uz /pers. B/ līķa tiesu medicīniskās izmeklēšanas rezultātiem, nevar precīzi izteikties par minēto ribu lūzumu rašanās laiku (dzīves laikā vai pēcnāves periodā), jo, visticamāk, izteiktu līķa pūšanas izmaiņu dēļ, eksperts nekonstatē objektīvas pazīmes, kas liecinātu par lūzumu nodarīšanu dzīves laikā – lūzumu apkārtnē esošajos mīkstajos audos (starpribu muskuļos, piesienas pleirā, plaušu pleirā vai plaušās) nav makroskopiski (acīmredzami) konstatējami un histoloģiski (ar mikroskopa palīdzību izmeklējot audus) nosakāmi asinsizplūdumi vai pleiras bojājumi. Bet, ņemot vērā

lēmumā norādītos lietas apstākļus, nevar izslēgt iespēju, ka minētie ribu lūzumi radās neilgi pirms /pers. B/ nāves iestāšanās cieta trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā, piemēram, /pers. A/ 3 reizes iesitot pa cietušās krūšu kurvja labo pusi.

3) Kā norādīts eksperta atzinumā Nr.1025 no 2018.gada 1.novembra, /pers. B/ nāves cēloni noteikt nav iespējams izteiktu līķa pūšanas izmaiņu dēļ, kā arī nevar noteikt cēloniskās sakarības pakāpi starp miesas bojājumiem – ribu lūzumiem un cietušās nāvi.

4) Nevar izslēgt iespēju, ka minētie ribu lūzumi varēja rasties, /pers. B/ izkrītot no gultas un atsitoties ar krūšu kurvja labo pusi pret kādu cietu trulu, izvirzītu priekšmetu vai tā virsmu (lietas 1.sējuma 35.-36.lapa).

[23] No 2018.gada 1.novembra apskates protokola un fotofiksācijas izriet, ka tiek apskatītas mantas, kas izņemtas 2018.gada 6.septembrī notikuma vietas /adrese A/ apskates laikā. Mantas atrodas drošības baisā Nr.15194040 ar paskaidrojošu tekstu. Drošības maiss nav bojāts, to atverot, tajā konstatēts: Caurspīdīgs maks, kurā atrodas: melnas krāsas pildspalva ar uzrakstu "Swedbank"; papīra gabals ar uzrakstu "/pers. D/ iesniegums maksājuma konta atvēršanai fiziskai personai uz /pers. D/ vārda; "Latvijas pasts" orderis uz /pers. D/, personas kods /personas kods/, vārda ar diviem čekiem Nr.0441715 un Nr.0441716; "Latvijas pasts" orderis uz /pers. D/ vārda, ar čeku Nr.0441714; paziņojums par PNS norēķinu konta atvēršanu uz /pers. D/ vārda; divas pierakstu lapas ar roku izpildītu tekstu latviešu valodā (lietas 1.sējuma 40.-45.lapa).

[24] No 2018.gada 14.novembra lēmuma par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem (izņemtajiem priekšmetiem) izriet, ka nolemts atdot izņemto caurspīdīgu maku ar sekojošam mantas: melnas krāsas pildspalva ar uzrakstu "Swedbank", papīra gabals ar tekstu "/pers. D/ personas kods /personas kods/", iesniegums maksājuma konta atvēršanai fiziskai personai uz /pers. D/, vārda. "Latvijas pasts" orderis uz /pers. D/, vārda, ar diviem čekiem Nr.0441715 un Nr.0441716. "Latvijas pasts" orderis uz /pers. D/, vārda, ar čeku Nr.0441714, paziņojums par PNS norēķinu konta atvēršanu uz /pers. D/, vārda, īpašniecei /pers. D/, nosūtot uz Iļģuciema cietumu (lietas 1.sējuma 46.lapa).

[25] No 2018.gada 17.decembra Siguldas novada pašvaldības atbildes uz pieprasījumu kriminālprocesā izriet, ka pamatojoties uz Siguldas novada Domes Dzīvokļu komisijas 2012.gada 15.maija lēmumu 2012.gada 27.augustā ar /pers. A/ noslēgts dzīvojamo telpu īres līgums Nr.583 par dzīvojamo telpu /adrese A/. Uz /datums/, ir deklarēta viena personas /pers. A/ (lietas 1.sējuma 115.lapa).

[26] No 2012.gada 27.augusta Dzīvojamo telpu īres līguma Nr.583 izriet, ka Siguldas novada dome kā izīrētājs no vienas puses un /pers. A/ kā īrnieks no otras puses, savstarpēji vienojoties noslēdz līgumu par to, ka izīrētājs nodod un īrnieks pieņem lietošanā dzīvojamās telpas, kas atrodas /adrese A/ (lietas 1.sējuma 116.-120.lapa).

[27] No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja pieprasījuma izriet, ka lūdz Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai sniegt ziņas par /pers. A/, /pers. D/ un /pers. B/ ienākumiem sākot no 2015.gada 1.janvāra (lietas 1.sējuma 121.lapa).

[28] No Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras paziņojuma izriet, ka valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas par /pers. A/ no 2015.gada 1.janvāra nav reģistrētas. Par /pers. D/ saņemtas ziņas par valsts sociālās apdrošināšanas iemaksām no 2016.gada marta līdz 2016.gada jūlijam un no 2017.gada maija līdz 2017.gada oktobrim (lietas 1.sējuma 122.-124.lapa).

[29] No Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras paziņojuma izriet, ka /pers. B/ pensija tika piegādāta viņas deklarētajā dzīvesvietā /pers. A/.

Pensijas piegādi nodrošināja Latvijas pasts darbinieks. Pēdējo reizi pensija izmaksāta 2018.gada augustā. Pensiju izmaksāt citai personai var tikai gadījumā, ka /pers. B/ būtu kādu notariāli pilnvarojusi to darīt. Informācija par izmaksu pēc pilnvaras, ja tāda bijusi izsniegta, var būt Latvijas pasta rīcībā (lietas 2.sējuma 5.lapa).

[30] No Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Datu noliktavas sistēmas ziņām izriet, ka 2018.gadā /pers. A/ darba vietas nav konstatētas (lietas 2.sējuma 169.lapa).

[31] No ģimenes ārstes /pers. S/ sniegtās informācijas izriet, ka /pers. B/ no 2013.gada 28.oktobra ir guloša. Pacientes aprūpi mājās veica ārsta palīgs /pers. N/. Laika periodā no 2012.gada 7.jūnija līdz 2018.gada 11.jūlijam pacientes tuvinieki – znots un mazdēls /pers. A/ vērsās regulāri ārsta praksē, lai izrakstītu pacientei medikamentus. Ģimenes ārste /pers. S/ pacienti /pers. B/ pēdējo reizi mājās apmeklēja 2017.gada 5.janvārī pēc mazdēla izsaukuma. Pēc pacientes apskates tika nozīmēti izmeklējumi, analīzes, piedāvāts pacientei formēt invaliditātes grupu un kopšanas pabalstu, paciente atteicās. Ārsta palīgs /pers. N/ pacienti /pers. B/ pēdējo reizi apsekoja mājās 2018.gada 12.jūnijā. Pēc objektīvā stāvokļa konstatēts, ka būtisku izmaiņu nav, paciente guļoša, kājas savilktas, rokas nespēcīgas. Līdz tualetei mazdēls palīdz aiziet. Ambulatorajā slimnieku medicīnas kartē pēdējais ieraksts veikts 2018.gada 11.jūlijā, izrakstīti medikamenti (e-veselības sistēmā) (lietas 1.sējuma 131.-132.lapa).

[32] No 2019.gada 8.janvāra apskates protokola izriet, ka tiek apskatīta ambulatorā pacienta medicīniskā karte uz /pers. B/ vārda, kas saņemta no SIA "Dr. /pers. S/ veselības & konsultāciju centra". Apskates laikā konstatēts, ka ģimenes ārste /pers. S/ pēdējo reizi apmeklēja /pers. B/ dzīvesvietā 2017.gada 5.janvārī. 2017.gada 19.janvārī /pers. B/ veiktas analīzes un nozīmēta ārstēšanās. Pēc ambulatorās medicīnas kartes ierakstiem 2017.gada 9.februārī konstatēts, ka pēc analīžu rezultātiem /pers. B/ piedāvāts veikt papildus analīzes, no papildus izmeklējumiem atsakās. Pēc ambulatorās medicīnas kartes ierakstiem 2017.gada 1.jūlijā konstatēts sekojošs ieraksts "1.07 (sestdiena) zvana kaimiņi, ka mazdēls būdams alkohola reibumā, iznesis v/mammu kaimiņu kāpņu telpā, lai vedot prom...? Izsaukta policija (it kā sazvanījuši Soc. Dienestu, lai atbrauc?!). 5.07 Durvis slēgtas, netiek atvērtas, ziņoju pagast. pārvaldei (Soc. dien. Līdz augustam Morē nebūšot), lai ziņo Soc. dienestam par situāciju šai ģimenē". Apskates laikā konstatēts, ka ārsta palīgs /pers. N/ pēdējo reizi apmeklēja /pers. B/ dzīvesvietā 2018.gada 12.jūnijā (lietas 1.sējuma 133.-246.lapa).

[33] No "Latvijas pasts" paziņojuma izriet, ka pensiju /pers. B/ piegādāja un izmaksāja dzīvesvietā /adrese A/ Saskaņā ar "Latvijas pasts" 2018.gada 14.augstā apstiprināto "Instrukciju pa skaidras naudas izmaksām ar piegādi klienta dzīvesvietā", parakstīties nespējīga klienta vietā var parakstīties cita pilngadīga persona, kuras identitāti pastnieks pārbauda pēc uzrādītā personu apliecinoša dokumenta. Laikā no 2018.gada marta līdz augustam pensiju norādītajā adresē piegādāja pastniece /pers. K/ (lietas 2.sējuma 7.lapa).

[34] No "Latvijas pasts" izmaksu orderu kopijām izriet, ka uz 2018.gada marta, 2018.gada maija, 2018.gada aprīļa, 2018.gada augusta, 2018.gada jūlija,

2018.gada jūnija izmaksu orderiem ir parakstījies /pers. A/ par /pers. B/ pensiju saņemšanu (lietas 2.sējuma 8.-9.lapa).

[35] No "Latvijas pasts" informācijas un izmaksu orderiem izriet, ka laika periodā no 2011.gada janvāra līdz 2018.gada martam /pers. B/ pensija izmaksa veikta:

-no 2016.gada decembra līdz 2018.gada augustam izmaksa veikta /pers. A/ (lietas 2.sējuma 190.-221.lapa).

[36] No Siguldas novada pašvaldības sociālā dienesta paziņojuma izriet, ka mājsaimniecība, kurā dzīvoja /pers. B/, deklarētā dzīvesvieta /pers. A/., sociālā dienesta redzeslokā ir kopš 2004.gada 22.novembra, kad /pers. B/ ģimene vērsusies Siguldas novada sociālās palīdzības pārvaldē, lai saņemtu sociālo pabalstu. Mājsaimniecībā bija 3 personas: /pers. B/, viņas meita /pers. P/ (mirusi /miršanas datums/) un mazdēls /pers. A/. Balstoties uz personas iesniegumu, ģimenei periodiski tika piešķirts trūcīgas ģimenes statuss. Kopš 2004.gada ģimene vairākkārtēji apsekota, kad tika vērtēti ģimenes sadzīves apstākļi (dzīvojamās telpas piemērotība dzīvošanai, kārtība tajā un sadzīvei nepieciešamais minimums), personu pamatvajadzību nodrošināšana, kā arī sniegta informācija par tiesībām un nepieciešamajām darbībām sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības saņemšanai. Kopš 2012.gada apsekošanas veiktas 13 reizes un sastādīti Akti ģimenes apsekošanai dzīvesvietā. Pēdējās apsekošanas veiktas:

1) 2016.gada 18.janvārī, kurā konstatēts, ka ģimene apdzīvo trīs istabu dzīvokli. Dzīvoklis kārtīgs, silts, ir sadzīvei nepieciešamais minimums. Noskaidrots, ka /pers. B/ ir problēmas ar veselību, grūti pārvietoties, bez mazdēls /pers. A/ /pers. B/ aprūpē: sagādā pārtiku un rūpējas par higiēnu;

2) 2017.gada 3.jūlijā, kurā konstatēts, ka /pers. B/ pasliktinājies veselības stāvoklis. /pers. A/ rūpējas par vecmammu, nodrošina medikamentu regulāru lietošanu un veic pilnu aprūpi – gatavo ēst, maina pamperu, smērē muguru, lai nebūtu izgulējumi. Sarunā ar /pers. B/ noskaidrots, ka viņa ir apmierināta ar mazdēla /pers. A/ aprūpi, grib atrasties mājās – ierastajā vidē. Sociālais darbinieks piedāvā ievietošanu ilgstošas sociālās aprūpes institūcijā, bet /pers. B/ atsakās;

3) 2018.gada 26.februārī, kurā konstatēts, ka /pers. A/ veic vecmammas pilnu aprūpi, ģimenes ārsts regulāri apmeklē /pers. B/. Sociālais darbinieks atkārtoti piedāvās sociālās aprūpes pakalpojumu ilgstošas sociālās aprūpes institūcijā un informē par sociālās aprūpes pakalpojumu saņemšanas kārtību, /pers. B/ atsakās, jo ir apmierināta ar mazdēla /pers. A/ aprūpi;

4) 2018.gada 23.aprīlī, kurā konstatēts, ka /pers. A/ neatrodas dzīvesvietā – aizgājis uz bibliotēku. Durvis atver sieviete, kura savu vārdu nenosauc, paskaidrojot, ka /pers. A/ prombūtnes laikā ir apņēmusies aprūpēt /pers. B/. Dzīvesvieta kārtīga, /pers. B/ aprūpēta – gulta kārtīga, saklāta.

Apkopojot esošo informāciju par ģimenes apsekošanu dzīvesvietā, secināts, ka /pers. B/ vienmēr bijusi aprūpēta, nodrošinātas viņas pamatvajadzības (lietas 2.sējuma 13.lapa).

[37] No Siguldas novada pašvaldības policijas 2018.gada 26.novembra paziņojuma izriet, ka elektronisko notikumu žurnālā laika posmā no 2018.gada 1.janvāra līdz 2018.gada 26.novembrim ir reģistrēti trīs notikumi:

1) 2018.gada 3.septembrī plkst.16.02 saņemta informācija, ka /adrese A/., iespējams, dzīvoklī atrodas mirušas sievietes līķis. Informācija nodota Valsts policijai. Fakts apstiprinājās;

2) 2018.gada 7.septembrī plkst.17.24 saņemta informācija, ka nepieciešamas apsekot dzīvokli /adrese A/. Dzīvoklis apsekots, veikta foto fiksācija. Piesaistot vietējos iedzīvotājus veikti darbi, lai nebūtu iespējams iekļūt dzīvoklī nepiederošām personām;

3) 2018.gada 9.septembrī plkst.10.00 /ielas nosaukums/, Morē pašvaldības dzīvoklī veikta mantu iznešana un dzīvokļa dezinficēšana. Pēc darbiem nobloķētas dzīvokļa durvis (lietas 2.sējuma 18.lapa).

[38] No Siguldas novada pašvaldības policijas 2019.gada 17.janvāra paziņojuma un foto fiksācijas izriet, ka elektronisko notikumu žurnālā informācija par /pers. D/ nav, savukārt /pers. A/ un /pers. B/ minēti vienu reizi – 2017.gada 30.jūnijā saņemta informācija no anonīmas personas par to, ka /adrese A/, kāda persona iznesusi ārā daudzdzīvokļu mājas pagalmā savu vecmāti un atstājis to ārā zālē. Ierodoties notikuma vietā, sastop /pers. A/, kurš skaidro, ka vecmāte pati esot prasījusies ārā. /pers. B/ nogādāta atpakaļ dzīvesvietā un /pers. A/ brīdināts mutiski (lietas 2.sējuma 20.-21.lapa).

[39] No Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinuma Nr.02.02-04/936/2018 izriet, ka:

1., 2. /pers. A/ uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi neslimoja ar psihisku slimību vai citiem psihiskiem traucējumiem. Viņš varēja apzināties savas darbības un tās vadīt, kas atbilst juridiskajam kritērijam – pieskaitāms.

3. /pers. A/ jāuzskata par pieskaitāmu, viņam nav lietderīgi piemērot medicīniska rakstura piespiedu līdzekļus.

4. /pers. A/ pašreiz neslimo ar psihisku slimību.

5. Psihiatrijā nav tāda jēdziena kā "psihiskas novirzes". /pers. A/ var apzināties savas darbības un tās vadīt.

6. /pers. A/ sava psihiskā stāvokļa dēļ nav bīstams sabiedrībai.

7. /pers. A/ sava psihiskā stāvokļa dēļ var piedalīties izmeklēšanas darbībās un tiesā (lietas 2.sējuma 147.-153.lapa).

[40] Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 117.panta 2.punkta neatzina un liecināja, ka tiešām neatceras un nezina kā /pers. B/ nomira, jo notikuma dienā bija alkohola reibumā. Otrajā dienā pēc alkohola lietošanas atrada mirušu /pers. B/. Agrāk sniegtās liecības daļā, ka iesita /pers. B/ neuztur. 2018.gada 17.augusta vakarā bija Mores svētki. Tad sāka lēnām dzert. Vēlāk taisīja vakariņas, tad jau bija iereibuši. /pers. D/ iedeva vēl naudu un viņš – apsūdzētais, aizgāja uz veikalu un nopirka vēl alkoholu. Atnāca mājās, ēda vakariņas un turpināja lietot alkoholu. Bija vakars jau un izgāja laukā, sēdēja uz dīvāna, runājās un viss, vairāk neko neatceras. Pēc tam atceras tikai svētdienas rītu, kad ieraudzīja /pers. B/ līķi. Pēdējo atceras, ka plkst.19.00 ienesa vecmammai vakariņas. Svētdien, kad pamodās, gāja uz tualeti un garāmejot vecmammas istabai redzēja, ka vecāmāte gulēja ar muti vaļā un neelpoja vairs. Saprata, ka kaut kas ir noticis. Nezināja, ko darīt, uztraucās, prasīja /pers. D/, ko darīt ar šo situāciju, bija bailes zvanīt policijai, jo zināja, ka būs cietumā. Sirdsapziņa nomocīja, bet bailes bija lielākas par to, lai zvanītu policijai.

Uzsedza tikai segu virsū /pers. B/, lai nav jāskatās virsū. Pēdējā diena, kad dzēra bija piektdiena 2018.gada 17.augusts, nākamajā dienā – sestdienā, nezina, ko darīja. Zināja, ka jebkurā gadījumā būs jāizcieš sods un baidījās no tā ļoti. Bija bailes visu laiku un ar prātu saprata, ka tas nav normāli, ka blakus istabā līķis guļ. 2018.gada 3.septembrī kaimiņš nāca ciemos, bet nelaida iekšā un, tad uz balkona satikās un viņam teica, ka tā smaka ir no kanalizācijas, jo /pers. D/ lika tā pateikt. Teica /pers. D/, ka jāiet prom no dzīvokļa un /pers. D/ piekrita nākt līdzi, bet viņai nelika to darīt, jo zina, ka viņa nav vainīga un neko nav nodarījusi. Plkst.01.00 gāja prom, īsti nezinot kur un tad atcerējās vecu vietu, kur varētu padzīvot. Vecmamma vienmēr bija aprūpēta, sociālie dienesti bija divreiz vai trīsreiz atbraukuši paskatīties, bet viņi jau tikai paskatījās vai ledusskapī ir ēdiens un vai ir siltai ūdens. Līdz piektdienas vakaram visu atceras, tālāk neatceras neko līdz svētdienas vakaram. Visiem stāstīja, ka vecmammai iesitis, jo izmeklētājs teica, ka tā būs labāk. Tad, kad prokurors ieradās uz cietumu, arī stāstīja, ka iesita vecmammai, jo nezināja, ko citu var stāstīt.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, tiesas sēdē nolasītas apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības. No

nolasītajām liecībām izriet, ka /pers. B/ ir vecmāte no mātes puses. Aptuveni 20 gadus dzīvoja kopā ar /pers. B/ vienā dzīvoklī. Dzīvoklī dzīvoja divatā. Dzīvoja ar vecmammu vienā istabā, jo vecmātei bija 96 gadi un viņu vajadzēja pieskatīt. Aptuveni divus gadus vecmāte vispār nevarēja par sevi rūpēties. Vecmāte visu laiku gulēja gultā un no gultas nevarēja piecelties bez viņa – apsūdzētā, palīdzības. Dzīvoja par viņas pensiju. Jau vairākus gadus vecmātes pensiju saņēma viņš – apsūdzētais, Mores pastā. Saņemot pensiju uzreiz nomaksāja par elektrību un dzīvokli, bet atlikušo naudu tērēja pārtikai un alkohola iegādei. Centās pārtiku iegādāties mēnesim. Pēdējo reizi vecmātes pensiju saņēma 2018.gada 9.augustā. ar vecmāti bija neitrālas attiecības. Neskatoties uz to, ka par vecmāti bija grūti rūpēties, centās izturēties pret viņu mierīgi. Nekad nesita vecmātei. Bija gadījumi, kad iesita vecmāti pļauku pa seju, lai nomierinātu viņu, jo viņa bieži kliedza pa nakti. Četrus vai piecus mēnešus atpakaļ pamanīja, ka vecmāte sāka pa nakti krist no gultas. No gultas krita tad, kad mēģināja pagriezties. Redzēja, ka vecmāte no gultas izkrita piecas reizes. Bija reizes, kad izkrītot no gultas viņa ļoti stipri sasitās. Pie ārsta vecmāte nekad nav bijusi, bet reizi mēnesī nāca medmāsa /vārds/, kura pēdējo reizi bija jūnija vai jūlija mēnesī. Vecmāte regulāri lietoja medikamentus asins spiedienam, kā arī pret sāpēm. Katru dienu vecmātei deva medikamentus. 2017.gada oktobrī iepazinās ar /pers. D/, kura sāka dzīvot kopā ar viņu – apsūdzēto. Kad nevarēja pats, tad vecmāti pieskatīja /pers. D/. 2018.gada 17.augustā /pers. D/ aizbrauca uz Siguldu un izņēma 300 EUR. Atbraucot uz Siguldu, /pers. D/ iedeva 20 EUR un viņš, aizgāja uz Mores veikalu, kur iegādājās vienu pudeli degvīna, četras alus pudeles, cigaretes. Izdzerot alkoholiskos dzērienus, /pers. D/ atkal iedeva naudu, atkal aizgāja uz veikalu un vēl iegādājās alkoholiskos dzērienus. Precīzi neatceras, kuru dienu veikalā iegādājās 8 pudeles degvīna. Alkoholiskos dzērienus lietoja kopā ar /pers. D/, neviena cita dzīvoklī nebija. Alkoholiskos dzērienus lietoja 17. un 18.datumā. Neatceras vai baroja vecmāti, vai veda uz tualeti. Atceras tikai sestdienas rītu un vecmāte vēl bija dzīva.

Svētdien 19.datumā pamodās ar plkst.08.00, piegāja pie vecmātes un ieraudzīja, ka vecmātei ir mute un acis vaļā, neelpo. Uzreiz varēja saprast, ka vecmāte ir mirusi. Ar segu apsedza vecmāti, lai nav jāskatās uz mirušu. Pamodināja /pers. D/. Bija bail kādam ziņot par to, jo nebija pārliecināts par to, ko darīja sestdien, jo neko neatceras. Bija visādas domas, jo pieļauj iespēju, ka veda vecmāti uz tualeti un viņa nokrita, vai kādā citādā veidā ir vainīgs pie tā, ka vecmāte nomira, varbūt viņai iesita. 19.augustā alkoholiskos dzērienus pats nelietoja.

Visu laiku turēja vaļā balkona durvis un regulāri pūta smaržas. Dārzā saplūca lupstāju un salika vecmātes istabā uz grīdas, lai istabā nesmird. 2018.gada 2.septembrī pieklauvēja pie durvīm kaimiņš, durvis neatvēra. Aizgāja uz balkonu un runāja ar kaimiņu. Kaimiņš jautāja, kas smird, atbildēja, ka tualetē kanalizācija pārplūda. Saprata, ka no dzīvokļa steidzami jāpazūd. Naktī no svētdienas uz pirmdienu ap plkst.03.00 ar /pers. D/ aizgāja no dzīvokļa. Sāka dzīvot pamestā mājā Amatas novadā, jau iepriekš zināja, ka tā ir pamesta māja. Nevar paskaidrot, kāpēc neziņoja par to, ka vecmāte nomira. Nebija domas saņemt vecmātes pensiju. Baidījās, ka viņu – apsūdzēto, vainos vecmātes nāvē, jo kaimiņi dzirdēja, ka bieži lamājās ar vecmāti. Aptuveni jūlija mēnesī vecmāte izkrita no gultas un sasita deniņus labajā pusē. Brūce asiņoja un bija uzpampusi. Pēc divām nedēļām vecmāte atkal izkrita no gultas un sasita atkal deniņus labajā pusē un labo sānu, uz sāna bija izveidojies liels zilums. Medmāsai par to neko neteica. Ejot projām no dzīvokļa, /pers. D/ uzrakstīja vēstuli. Vēstulē bija rakstīts "es neko neredzēju, neesmu vainīga, viņa bija ļoti slikta sieviete…". Vēstule bija atstāta virtuvē uz galda. Bija doma vecmāti ievietot pansionātā, bet viņa nepiekrita. Nevarēja strādāt, jo pieskatīja vecmāti (lietas 2.sējuma 100.-101.lapa).

Savas iepriekš sniegtās liecības pilnībā apstiprina un nav ko papildināt. Savu vainu atzīst daļēji (lietas 2.sējuma 106.lapa).

Savas iepriekš sniegtās liecības pilnībā apstiprina. No 1997.gada dzīvo Morē, dzīvoja ar ģimeni. Kad tēvs un māte nomira, palika dzīvot ar vecmāti /pers. B/. Rūpējās par vecmāti, baroja viņu un palīdzēja aiziet līdz tualetei. Pārsvarā /pers. B/ bija guļoša un visu laiku bija nepieciešama palīdzība, līdz ar ko nevarēja viņu atstāt un atrast sev darbu. Pēdējos divus gadus saņēma /pers. B/ pensiju, pēdējo pensiju saņēma 2018.gada 9.augustā. Nekādas pilnvaras nebija. Saņemot /pers. B/ pensiju uzreiz maksāja par dzīvokli un par komunāliem, par pensijas atlikumu pirka pārtiku un zāles (pretsāpju zāles). /pers. B/ nebija īpašas problēmas ar veselību, vienīgais viņai bija problēmas ar kājām. Ar vecmāti dzīvoja mierīgi, nekādu konfliktu nebija. 2017.gada oktobrī iepazinās ar /pers. D/ un piedāvāja viņai dzīvot kopā un palīdzēt rūpēties par vecmāti. Par to, ka /pers. D/ palīdzēs, viņai piedāvāju 5 EUR dienā un viņa piekrita. /pers. D/ labs cilvēks un labi rūpējas par vecmāti. Ar laiku ar /pers. D/ izveidojās tuvas attiecības. /pers. D/ lietoja alkoholu, bet par vecmāti rūpējās. Pēdējo laiku /pers. B/ bieži lamājas bez jebkāda iemesla, visu laiku apsaukāja, sūdzējās. 2018.gada 17.augustā /pers. D/ saņēma pensiju un tad ar /pers. D/ sāka lietot alkoholu, dzēra degvīnu ar alu. 2018.gada 18.augustā turpinājām lietot alkoholu, aizgāja uz veikalu un nopirka astoņas pudeles degvīna (tilpums 0,5 l). Laika posmā no 12.00-16.00, kad jau bija stiprā alkohola reibumā, /pers. D/ aizgāja uz istabu, bet pats aizgāja pie datora un turpināja lietot alkoholu. Dators stāv /pers. B/ istabā. Vecmāte sāka lamāties, ka tērē viņas naudu un nodzer viņas pensiju, apsaukāja. Kaut kādā momentā nenoturējās, piegāja pie gultas, kur uz muguras gulēja /pers. B/ un trīs reizes iesita ar labās rokas dūri /pers. B/ pa ķermeni, pa sānu no labas puses. Pēc trešā sitiena /pers. B/ vairs nereaģēja un saprata, ka nogalināja vecmāti. Mēģināja viņu pakustināt, bet viņa vairs nereaģēja. Uzreiz aizgāja pie /pers. D/ un pateica, ka nogalināja vecmāti. /pers. D/ izskatījās satraukta un nezināja, ko darīt. Tad nolēma vēl iedzert un aizgāja gulēt. Nākamajā diena pamodās, piegāja pie /pers. B/ un saprata, ka viņa tiešam ir mirusi, jo neelpoja, mute bija vaļā. Nobijās, bija bailes. Bija domas, ka nepieciešams paziņot policijai, kā arī bija domas par pašnāvību. 2018.gada 20.augustā aizgāja uz veikalu, jo /pers. D/ palūdza nopirkt degvīnu, /pers. D/ lietoja alkoholu, viņš – apsūdzētais, nelietoja.

2018.gada 22.augustā aizbrauca ar autobusu līdz Siguldai, lai noņemtu /pers. D/ pensiju, bet neizdevās. Meklēja, kur dabūt naudu, lai nopirktu alu. Nakšņoja vietā, kur nakšņo bezpajumtnieki un nolēma atgriezties Morē. 2018.gada 24.augustā a r /pers. D/ atnāca atpakaļ mājās, smaka vēl nebija. /pers. D/ nolēma, ka vajag sakārtot dzīvokli, kopā izmeta visas pudeles. Pēc tam viņš – apsūdzētais, nolēma pārģērbt /pers. B/. Paņēma no skapja tīras drēbes un pārģērba /pers. B/. /pers. D/ no sākuma palīdzēja turēt /pers. B/, bet pēc tam pateica, ka nevar to darīt. Uz līķa uzlika segu. /pers. B/ drēbes izmeta kopā ar pudelēm. Nebija domas slēpt pēdas, vienkārši gribēja sakārtot dzīvokli. Ar /pers. D/ turpināja dzīvot dzīvoklī. Aptuveni pēc divām nedēļām pieklauvēja. Ļoti nobijās, domāja, ka atbrauca policija un neatvēra durvis. Pēc kāda laika kaimiņš no blakus dzīvokļa pieklauvēja pie balkona un jautāja par smaku no dzīvokļa. Atbildēja, ka dzīvoklī ir sabojāta kanalizācija. Tad saprata, ka ilgi vairs nevarēs slēpt līķi, jo smaka bija ļoti stipra un pateica /pers. D/, ka vajag iet prom. 2018.gada 3.septembrī plkst.02.30 pateica /pers. D/, ka vajag iet prom, bet piedāvāja viņai palikt. /pers. D/ atbildēja, ka ies kopā ar viņu - apsūdzēto. Pirms aiziešanas, uz līķa uzlika vēl vienu segu un palagu, pēc tam uz grīdu nolika lupstāju. /pers. D/ uzrakstīja vēstuli ar sekojošo saturu "es neko neredzēju , man ir bail, tā sieviete bija slikta.…". To vēstuli /pers. D/ uzrakstīja, lai cilvēki saprastu, ka viņa nav vainīga. Ar /pers. D/ aizgāja uz /adrese B/, tur atrodas pamesta māja. Ar /pers. D/ nebija nolūka slēpties no policijas, bet tagad nevar paskaidrot kāpēc slēpās pamestajā mājā. /pers. D/ nekādus miesas bojājumus nav nodarījusi /pers. B/, bet par notikušo /pers. D/ visu zināja. Savu vainu par to, ka nodarīja sitienus /pers. B/ un kā rezultātā viņa nomira, atzīst pilnībā un ļoti nožēlo izdarīto (lietas 2.sējuma 107.-108.lapa).

Pēc vecmātes nāves /pers. D/ speciāli neattēloja vecmātes balsi, precīzāk, to nepamanīja. Alkohola reibumā var būt agresīvs, kā arī pielietoja fizisku spēku pret /pers. D/. Tad, kad piegāja pie vecmātes un sāka viņu sist, viņa bija dzīva. Kad viņai nodarīja trīs sitienus pa ribām, tad saprata, ka vecmāte jau bez dzīvības pazīmēm. Vecmātes nāve iestājās sišanas laikā un saprata, ka nogalināja viņu, ko ļoti nožēlo. Tajā momentā bija dusmas uz viņu, jo apsaukāja viņu – apsūdzēto, ar rupjiem vārdiem. Savu vainu atzīst pilnībā par to, ka nodarīja savai vecmātei miesas bojājumus un viņa nomira no sāpēm, jo sišanas laikā kliedza no sāpēm (lietas 109.lapa).

Savu vainu atzīst daļēji, nebija nodoma nogalināt vecmāmiņu. Atzīst un apstiprina, ka vecmāmiņa bija bezpalīdzības stāvoklī, proti, guļoša un akla. Nepiekrīt, ka izdarīja tīšu slepkavību, jo tas bija netīši, nebija nodoma nogalināt. Savas iepriekšējās liecības apstiprina pilnībā. Mutiski griezās pie Mores sociāliem darbiniekiem un skaidroja viņiem, ka vairs nevar viens pats rūpēties par vecmāmiņu, bet viņi to ignorēja un savos dokumentos rakstīja, ka ģimenē viss ir kārtībā. 2017. vai 2018.gadā bija gadījums, kad iznesa savu vecmāmiņu no dzīvokļa un atstāja uz ielas, pēc tam atbrauca pašvaldības policija un atnesa vecmāmiņu atpakaļ uz dzīvokli. Vecmāmiņa pateica, ka grib nomirt mājās un nevēlas braukt uz pansionātu (lietas 2.sējuma 110.lapa).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, tiesas sēdē nolasīts protokols par liecību pārbaudi uz vietas, kurā norādīts, ka liecību pārbaude uzsākta Rīgā, Gaujas ielā 15. /pers. A/ piedāvāja braukt uz /adrese A/. Atbraucot uz norādīto adresi, /pers. A/ piedāvāja turpināt liecību pārbaudi ar kājām.

Izejot no automašīnas, /pers. A/ parādīja uz kāpņu telpu un paskaidroja, ka dzīvoklis atrodas otrajā stāvā. Uzkāpjot otrajā stāvā, /pers. A/ norādīja dzīvokli Nr./numurs/ un šajā dzīvoklī viņš dzīvoja kopā ar vecmāti /pers. B/. /pers. A/ piedāvāja ienākt dzīvoklī un parādīja uz istabu, kas atrodas kreisajā pusē no ieejas un paskaidroja, ka šajā istabā gulēja vecāmāte. Pēc kā /pers. A/ piedāvāja aiziet taisni pa koridoru uz virtuvi un paskaidroja, ka 2018.gada 18.augustā viņš kopā /pers. D/ sēdēja virtuvē un lietoja alkoholu, proti, degvīnu. Laika posmā no plkst.12.00 līdz plkst.16.00, būdams stiprā alkohola reibumā, /pers. A/ aizgāja uz vecmātes istabu, bet /pers. D/ aizgāja gulēt uz savu istabu. /pers. A/ piedāvāja iet uz istabu, kur gulēja /pers. B/ un parādīja, ka istabas kreisajā pusē stāvēja divguļamā gulta, kur gulēja /pers. B/, gulēja ar galvu pret sienu. /pers. A/ parādīja uz vietu pie loga un paskaidroja, ka 2018.gada 18.augustā šeit stāvēja galds ar datoru un viņš sēdēja pie datora. Paskaidroja, ka kamēr viņš sēdējis pie datora, /pers. B/ visu laiku lamājās uz viņu, apsaukāja. /pers. A/ liecināja, ka neizturēja un piegāja pie /pers. B/, kura gulēja gultā uz muguras, trīs reizes iesita ar labās rokas dūri /pers. B/ krūškurvja rajona labajā pusē. Pēc trešā sitiena saprata, ka nogalināja /pers. B/, jo viņa vairs nereaģēja uz sitieniem. /pers. A/ parādīja uz istabu, kur gulēja /pers. D/ un liecināja, ka uzreiz aizgāja pie /pers. D/ un paziņoja, ka esot nogalinājis /pers. B/. Aptuveni pēc nedēļas (pēc slepkavības) /pers. D/ piedāvāja sakārtot dzīvokli un izmest tukšās pudeles, bet viņš nolēma pārģērbt /pers. B/ līķi. /pers. A/ norādīja uz skapi un liecināja, ka no skapja paņēma tīras drēbes un pārģērba /pers. B/ līķi. /pers. A/ piedāvāja iziet uz balkona un liecināja, ka, aptuveni pēc divām nedēļām pa balkonu pieklauvēja kaimiņš un pajautāja par smaku no /pers. A/ dzīvokļa un /pers. A/ atbildējis, ka smaka ir no sabojātas kanalizācijas. /pers. A/ liecināja, ka dzīvoklī bija ļoti stipra, specifiska smaka un, lai neitralizēt smaku, viņš uzlika uz /pers. B/ līķa divas segas un palagu, pēc kā, paņemot no virtuves lupstinājus, izmētāja tos pa istabu. /pers. A/, saprotot, ka kaimiņi var nenoticēt, ka problēma ir dēļ kanalizācijas, piedāvāja /pers. D/ atstatāt līķi dzīvoklī un aiziet prom. /pers. A/ piedāvāja ienākt virtuvē un liecināja, 2018.gada 3.septembrī /pers. D/ atstāja uz virtuves galda vēstuli un savu maku, pēc ka plkst.02.30 viņi aizgāja no dzīvokļa. /pers. A/ piedāvāts parādīt vietu, kur viņš izmeta /pers. B/ drēbes, līdz ar ko liecību pārbaude uz vietas dzīvoklī Nr./numurs/ ir pabeigta. Izejot no kāpņu telpas, /pers. A/ piedāvāja liecību pārbaudes dalībniekiem ar kājām aiziet līdz mājas stūrim un, pieejot pie mājās stūra, uzrādīja uz atkritumu konteineriem un liecināja, ka izmeta /pers. B/ drēbes atkritumu konteinerā (lietas 2.sējuma 111.-116.lapa).

Apsūdzības lēmumu izlasīja. Savu vainu atzīst daļēji, atzīst, ka atstāja un neapglabāja laicīgi, bet aizbēga. Neatzīst, ka nosita tīši, tas bija emociju uzplūdā, nodoma nogalināt nebija. Domāja tikai pabaidīt, tā rīkojās aiz aizvainojuma un pazemojuma, kas nāca tieši no vecmātes puses. Nevar izskaidrot, kāpēc nolēma viņai sist. Atzīst, ka tiešām emocijās un dusmās viņai iesita vismaz trīs reizes. Sita ar dūrēm pa sāniem, tā cerēja pabiedēt. Tā kā šādi pazemojumi bija ikdienā, negribēja biedēt mutvārdos, tāpēc šoreiz sāka sist. Apzinās, ka bez viņa – apsūdzētā, palīdzības vecmāte izdzīvot nevarēja, bija akla, bet varēja paēst un piecelties, staigāt nespēja. Nepiekrīt, ka viņai bija 28 kg, viņa bija maza auguma, bet apaļīga. Par sava spēka nesamērojamību pret vecmātes uzbūvi un fizisko stāvokli, sitot viņai ar dūrēm, nemaz neiedomājās. Pat neatceras to brīdi, kad viņai sita un viņa nomira, jo viss notika ļoti ātri. Visu saprata tajā pašā dienā, kad uzreiz visu pateica /pers. D/. Negribēja nonākt cietumā, tāpēc nevienam neko neteica aiz bailēm un to nožēlo.

Ja būtu "skaidrā", nevis lietojis alkoholu, nekad nekas tamlīdzīgs nebūtu noticis, pat neskatoties uz ilgstoši uzkrāto aizvainojumu. Nepazinājās un nesaprata tajā brīdī, ka ar sava spēka pārākumu, sitot vecmātei, varēja nodarīt viņai tik smagas sekas. Visu ļoti nožēlo. /pers. D/ tajā brīdī nebija klāt, viņa bija citā istabā. Savu vainu atzīst tikai daļēji, nebija mērķis nosist vecmāti, bet par to, ka tieši viņa – apsūdzētā, darbību rezultātā, tas ir, nodarīto sitienu dēļ, viņa bija mirusi un visas turpmākās darbības, kas izriet no lēmuma, neapstrīd un tam pilnībā piekrīt (lietas 2.sējuma 230.-233.lapa).

Pēc liecību nolasīšanas apsūdzētais norādīja, ka izmeklētājs sāka viņu ietekmēt otrajā dienā, kad bija atvests uz Rīgu. Neatteicās no liecību pārbaudes uz vietas, jo nesaprata, ka var atteikties. Pašas pirmās liecības uztur, jo stāstīja to, ko atceras. Uztur liecības, kas atrodas 2.sējuma 106.lapā, 2.sējuma 107.-108.lapā esošās liecības neuztur daļā par iesīšanu, jo nezina kā notikums notika. Pārējo visu uztur. Laiku no plkst.12.00-16.00 pats izdomāja. Liecības par iesīšanu vecmātei izdomāja pats. 2018.gada 22.oktobra liecības neuztur vispār, tajās esošo tekstu pats izdomāja. Daļā par pensijas saņemšanu un maksājumu veikšanu ir taisnība. Par to, ka aizgāja ar /pers. D/ no dzīvokļa projām ir taisnība. 2018.gada 9.novembra liecības neuztur, jo nepiekrīt tam, ka iesita. 2019.gada 21.janvāra liecības neuztur, jo nepiekrīt par iesīšanu. Protokolam par liecību pārbaudi uz vietas nepiekrīt. Liecību pārbaudē pats visu parādīja, kur un kas atradās. Policijas darbiniece priekšā rādīja, jautājot, kur atradās gulta, kur atrodas balkons. Likās, ka jāsaņem sods, jo cilvēks bija nomiris. Varbūt cilvēks nenomira no vecuma, jo nezina kā tas notika. Neizsauca ātro palīdzību, jo bija bailes no soda. Sods bija jāsaņem par to, ka kaut kas bija noticis.

[41] Tiesa atzīst, ka ar lietā iegūtiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem ir pierādīta apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 6.punkta – par vidēja smaguma miesas bojājuma tīšu nodarīšanu, personai atrodoties bezpalīdzības stāvoklī.

[42] Tiesa kriminālprocesā esošos pierādījumus vērtē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta otrajā daļā noteikto, t.i., ka to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tiesa izklāstītos pierādījumus novērtē kā ticamus un pieļaujamus, tie attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu un apliecina, ka apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 6.punktā.

Noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm *(sk. U.Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000, 26.lpp., 27.lpp.)*. Tikai tajā gadījumā, ja noziedzīgā nodarījuma faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, kas paredzēti Krimināllikumā, ir pamats atzīt, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums un to pareizi kvalificēt. Tādējādi, lai pareizi kvalificētu konkrēto noziedzīgo nodarījumu, vispirms ir jānoskaidro šī noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, jo īpaši tie, kuriem ir nozīme noziedzīgā nodarījuma kvalificēšanā. Tās ir pazīmes, kas raksturo konkrētā noziedzīgā nodarījuma obligātos četrus elementus – noziedzīgā nodarījuma objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi *(sk.Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2013.gada 14.maija lēmums lietā Nr. SKK-39/2013)*.

Kriminālprocesa likuma 455.panta trešā daļa paredz tiesas tiesības atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos

apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību. Minētais ietver sevī ne tikai tiesas tiesības aizstāt, tās ieskatā, nepierādītos noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus ar pierādītiem, bet arī izslēgt no apsūdzības nepierādītos faktiskos apstākļus *(sk. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.janvāra lēmumu lietā Nr.SKK-4/2014).*

Tiesa var pārkvalificēt inkriminētās noziedzīgās darbības vai arī atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību *(sk.Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 25.janvāra lēmumā lietā Nr. SKK-15/2011.).* Kriminālprocesa likuma 19.pantā nevainīguma prezumpcijas princips cita starpā nosaka arī to, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

No subjektīvās puses Krimināllikuma 126.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt gan ar tiešu, gan ar netiešu nodomu (skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. Sevišķā daļa. Rīga: AFS, 2007., 2.grāmata, 245., 254.lpp., 3.grāmata, 216.lpp.). Noziedzīgā nodarījuma motīvs ir cilvēka iekšējais pamudinājums, dziņa, tieksme, kas virza vainīgā gribu uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanu (skat. U.Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000.,109.lpp.).

[43] Tiesa atzīst, ka no subjektīvās puses apsūdzētā darbības raksturo netiešs nodoms, jo lietā nav tādu pierādījumu, ka apsūdzētā nodoms bija nodarīt tieši vidēji smagus miesas bojājumus cietušajai, taču apsūdzētais izdarījis tīšus sitienus cietušajai pa krūškurvja labo pusi. Šīs faktiskās darbības liecina, ka apsūdzētā nodoms aptvēra šāda smaguma miesas bojājumu nodarīšanas iespēju, apsūdzētais paredzēja un apzināti pieļāva seku iestāšanos, taču viņa nodoms bija nekonkretizēts. Kā arī nav pamata uzskatīt, ka apsūdzētā rīcība – ne mazāk kā trīs sitienu izdarīšana pa cietušās krūškurvja labo pusi, būtu tāda, kas acīmredzami atklātu apsūdzētā nodomu nonāvēt cietušo.

[44] Tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītie sitieni /pers. B/ atrodas tiešā cēloņsakarībā ar cietušajai nodarītajiem miesas bojājumiem un saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 3.pielikuma 20.pantu klasificējami kā vidēja smaguma miesas bojājumi.

Minētais apstiprinās ar ekspertu atzinumā (mirušās tiesu medicīniskā ekspertīze) Nr.1025 norādīto, ka /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā tika konstatēti kreisās puses 5.-10.ribu netieši lūzumi pa paduses priekšējo līniju, labās puses 2.ribas tiešs lūzums pa atslēgas kaula viduslīniju. Pēc sava rakstura, attiecinot uz dzīvām personām, minētie ribu lūzumi pieskaitāmi vidējas smaguma pakāpes miesas bojājumiem, kas izsauc veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas. Citi miesas bojājumi (brūces, citi skeleta kaulu lūzumi) /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā netika konstatēti.

Savukārt no eksperta atzinuma (mirušās papildus tiesu medicīniskā ekspertīze) Nr.63-p izriet, ka nevar izslēgt iespēju, ka /pers. A/ varēja veikt arī 3 sitienus pa /pers. B/ krūšu kurvja labo sānu virsmu. Balstoties uz /pers. B/ līķa tiesu medicīniskās izmeklēšanas rezultātiem, nevar precīzi izteikties par minēto ribu lūzumu rašanās laiku. Bet, ņemot vērā lēmumā norādītos lietas apstākļus, nevar izslēgt iespēju, ka minētie ribu lūzumi radās neilgi pirms /pers. B/ nāves iestāšanās cieta trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā, piemēram, /pers. A/ 3 reizes iesitot pa cietušās krūšu kurvja labo pusi.

Ņemot vērā minēto /pers. A/ darbībās nav saskatāma cēloņsakarība ar cietušajai nodarītajiem miesas bojājumiem un cietušās nāves iestāšanos, un ir pierādīts, ka /pers. A/ cietušajai nodarīja tīšus vidēja smaguma miesas bojājumus. Līdz ar to /pers. A/ darbības, ir kvalificējamas pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 6.punkta.

[45] Tiesu praksē par bezpalīdzības stāvoklī esošām personām tiek atzīti mazgadīgie, nevarīgi sirmgalvji, personas ar izteiktiem fiziskiem trūkumiem un psihiskas dabas traucējumiem, bezpalīdzības stāvoklim tiek pielīdzināta bezsamaņa, dziļš miegs, personas atrašanās tādā alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu izraisītā reibuma stāvoklī, kas tai atņēmis spēju apzināties apkārtējos apstākļus, saprast vainīgā darbību nozīmi un raksturu vai viņam pretoties.

Bezpalīdzības stāvoklis ir skaidrots arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2012.gada 17.maija lēmuma lietā Nr.SKK-258/2012, norādot, ka bezpalīdzību raksturo divi fiziskā un psihiskā stāvokļa kritēriji: cietušais nesaprot ar viņu izdarīto darbību raksturu un nozīmi un līdz ar to nevar izrādīt jebkādu pretestību vardarbībai, vai cietušais saprot ar viņu izdarīto darbību raksturu un nozīmi, bet nevar fiziski nodrošināt sev aizsardzību.

Lietā nav strīda par to, ka cietusī /pers. B/ ir bijusi bezpalīdzības stāvoklī, ko apstiprina apsūdzētā liecinātais, ka dzīvoja ar vecmammu vienā istabā, jo vecmātei bija 96 gadi un viņu vajadzēja pieskatīt. Aptuveni divus gadus vecmāte vispār nevarēja par sevi rūpēties. Vecmāte visu laiku gulēja gultā un no gultas nevarēja piecelties bez viņa – apsūdzētā, palīdzības.

Arī lieciniece /pers. D/ apstiprināja, ka vecmāte bija guloša, akla, ļoti tieva. Pati no gultas /pers. B/ nevarēja piecelties, visu laiku sūdzējās par sāpēm. Liecinieki /pers. F/ norādīja, ka ome pati nevarēja paiet, viņa izskatījās sīciņa, ap 1,50 m gara. /pers. I/ norādīja, ka vecmāti redzēja kādu gadu atpakaļ. Tā bija tā pēdējā reize, kad /pers. A/ zem padusēm vecmāti izvilka ārā, jo vecāmāte nevarēja paiet un viņai bija problēmas ar kājām. Vecāmāte bija ļoti vāja, novājināta, tieva, maza auguma. Lieciniece /pers. N/ liecināja, ka tantiņa gulēja, jo kājas ļoti sāpēja, asinsspiediens, ļoti vārga un vāja, nevarēja pārvietoties kāju dēļ, viņa praktiski akla bija. Tantiņa pēdējā laikā sevi nevarēja aprūpēt un /pers. G/ liecināja, ka ir zināmi kaimiņi no dzīvokļa Nr./numurs/, tur dzīvoja /pers. A/ ar vecmāmiņu, kura bija guļoša un akla.

Līdz ar to ir pierādīts, ka apsūdzētais /pers. A/ tīši nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumus, personai atrodoties bezpalīdzības stāvoklī.

[46] Tiesas sēdē /pers. A/ norādīja, ka neatceras un nezina kā /pers. B/ nomira, jo notikuma dienā bija alkohola reibumā. Lai arī apsūdzētais pirmo reizi sniedzot liecības aizturēšanas dienā 2018.gada 16.oktobrī sākotnēji nevarēja atcerēties notikumus, kas risinājušies 2018.gada 18.augustā, jo notikuma dienā bija stiprā alkohola reibumā, tomēr jau tad viņš liecināja,
ka bija visādas domas, pieļauj iespēju, ka veda vecmāti uz tualeti un viņa nokrita, vai kādā citādā veidā ir vainīgs pie tā, ka vecmāte nomira, varbūt viņai iesita.

Savukārt 2018.gada 22.oktobrī apsūdzētais liecināja, ka 2018.gada 17.augustā /pers. D/ saņēma pensiju un tad ar /pers. D/ sāka lietot alkoholu, dzēra degvīnu ar alu. 2018.gada 18.augustā turpināja lietot alkoholu, aizgāja uz veikalu un nopirka astoņas pudeles degvīna (tilpums 0,5 l). Vecmāte sāka lamāties, ka tērē viņas naudu un nodzer viņas pensiju, apsaukāja. Kaut kādā momentā nenoturējās, piegāja pie gultas, kur uz muguras gulēja /pers. B/ un

trīs reizes iesita, ar labās rokas dūri, /pers. B/ pa ķermeņi, pa sānu no labas puses. Pēc trešā sitiena /pers. B/ vairs nereaģēja un saprata, ka nogalināja vecmāti. Mēģināja viņu pakustināt, bet viņa vairs nereaģēja. Savu vainu par to, ka nodarīja sitienus /pers. B/ un kā rezultātā viņa nomira, atzīst pilnībā un ļoti nožēlo izdarīto.

No 2018.gada 23.oktobra protokola par liecību pārbaudi uz vietas izriet, ka apsūdzētais policijas darbiniekiem ir precīzi norādījis, kur un kā izdarījis sitienus pa /pers. B/ krūškurvi – kamēr sēdēja pie datora, /pers. B/ visu laiku lamājās uz viņu, apsaukājās. Neizturēja un piegāja pie /pers. B/, kura gulēja uz muguras, trīs reizes iesita ar labās rokas dūri /pers. B/ krūškurvja rajona labajā pusē.

2018.gada 9.novembrī apsūdzētais liecināja, ka, tad, kad piegāja pie vecmātes un sāka viņu sist, viņa bija dzīva. Kad viņai nodarīja trīs sitienus pa ribām, tad saprata, ka vecmāte jau bez dzīvības pazīmēm. Savu vainu atzīst pilnībā par to, ka nodarīja savai vecmātei miesas bojājumus un viņa nomira no sāpēm, jo sišanas laikā kliedza no sāpēm.

2019.gada 21.janvārī apsūdzētais savu vainu atzina daļēji liecinot, ka nebija nodoma nogalināt vecmāmiņu. Atzīst un apstiprina, ka vecmāmiņa bija bezpalīdzības stāvoklī, proti, guļoša un akla. Nepiekrīt, ka izdarīja tīšu slepkavību, jo tas bija netīši, nebija nodoma nogalināt. Savas iepriekšējās liecības apstiprina pilnībā.

2019.gada 8.februārī apsūdzētais sniedzot liecības prokurorei norādīja, ka tiešām emocijās un dusmās viņai iesita vismaz trīs reizes. Sita ar dūrēm pa sāniem, tā cerēja pabiedēt. Tā kā šādi pazemojumi bija ikdienā, negribēja biedēt mutvārdos, tāpēc šoreiz sāka sist. Par sava spēka nesamērojamību pret vecmātes uzbūvi un fizisko stāvokli, sitot viņai ar dūrēm, nemaz neiedomājās. Pat neatceras to brīdi, kad viņai sita un viņa nomira, jo viss notika ļoti ātri. Visu saprata tajā pašā dienā, kad uzreiz visu pateica /pers. D/.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais pirmstiesas procesā visu laiku konsekventi ir atzinis to, ka viņš ir trīs reizes ar dūrēm ir iesitis vecmātei pa ribām un tikai tiesas sēdē /pers. A/ norādīja, ka uztur tikai pašas pirmās liecības, savukārt pārējās liecības neuztur daļā par to, ka iesita vecmātei.

To, ka apsūdzētais ir vainīgs noziedzīga nodarījuma izdarīšanā apstiprina viņa tiesas sēdē liecinātais, ka neizsauca ātro palīdzību, jo bija bailes no soda. Sods bija jāsaņem par to, ka kaut kas bija noticis.

Tiesas ieskatā, ja persona nav vainīga noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tad tai nav jābaidās izsaukt neatliekamo medicīnisko palīdzību, savukārt, ja persona apzinās to, ka ir izdarījusi tādas darbības, par kurām var tikt sodīta, tad baiļu rezultātā ne tikai neizsauks palīdzību, bet arī visādos veidos mēģinās noslēpt izdarītā nodarījuma sekas kā to konkrētā gadījumā ir izdarījis apsūdzētais – pārģērbis tīrās drēbēs /pers. B/ līķi, izmetot novilktās drēbes atkritumu konteinerā, kā arī apsedzot līķi ar segām.

[46.1] Apsūdzētā vainu apstiprina liecinieces /pers. D/ liecinātais. Pirmstiesas procesā viņa liecināja, ka 2018.gada 17. vai 18.augustā bija stiprā alkohola reibumā, kad /pers. A/ aizgāja uz /pers. B/ istabu, bet pati aizgāja uz savu istabu gulēt. Tas bija vakarā. Pēc kāda laika istabā ienāca /pers. A/ un palūdza ienākt /pers. B/ istabu apskatīties. Ienāca /pers. B/ istabā un ieraudzīja /pers. B/ gultā, viņa izskatījās jocīga, nerunāja un nekustējās. Saprata, ka viņa ir mirusi. /pers. A/ prasīja, ko darīt, atbildēja, ka ir bail un negrib "sēdēt". Kā arī atbildēja /pers. A/, ka viņš ir pats vainīgs. Neatceras, ka /pers. A/ būtu teicis par to, ka viņš nogalināja /pers. B/, bet bija stiprā alkohola reibumā un varēja nepiefiksēt visu, ko teica /pers. A/. Kā arī neredzēja, kas notika.

Tiesas sēdē /pers. D/ liecināja, ka /pers. A/ teica, lai nāk apskatīties, vai vecmāte nav nomirusi. Kad iegāja istabā, redzēja, ka vecāmāte gulēja ne savā stāvoklī. Kad ienāca istabā un pārliecinājās, ka kundze ir mirusi, saprata, ka būs cietums un bija arī. Bija bailes un tagad arī ir bailes.

Lai arī /pers. D/ neredzēja to, kā apsūdzētais /pers. A/ nodarīja cietušajai miesas bojājumus, tiesas ieskatā arī ar viņas liecībām ir pierādīta apsūdzētā vaina. Turklāt, pirmstiesas procesā /pers. A/ liecināja, ka uzreiz aizgāja pie /pers. D/ un pateica, ka nogalināja vecmāti. /pers. D/ izskatījās satraukta un nezināja, ko darīt. /pers. D/ nekādus miesas bojājumus nav nodarījusi /pers. B/, bet par notikušo /pers. D/ visu zināja.

[46.2] Lai arī lieciniece /pers. BB/ neredzēja /pers. A/ noziedzīgās darbības pret /pers. B/, tomēr arī ar viņas sniegtajām liecībām apstiprinās apsūdzētā vaina, proti, ka 18.augustā bija Mores svētki, bija dzeršana, bļaušana, bija skandāls ar /pers. D/ vai vecmāmiņu, īsti nezinot, bet skandāls notika, bija kārtējā dūru vicināšana. Tālāk bija smaka un klusums. Augusta beigās bijis aizdomīgi klusas.

/pers. BB/ liecināto apstiprina /pers. E/ liecības, kurās viņš norāda, ka tonakt apsūdzētais bļaustījies līdz trijiem, sieva modināja, lai ejot pārbaudīt. Nākamajā rītā apsūdzētais, esot koridorī, bļaustījās ar kādu sievieti - sieviete gāja lejā, bet apsūdzētais sievieti vilka atpakaļ. Sievietei visa seja bija "zili zaļa" nodauzīta. Pēc tam bija klusums. Faktiski 18.augusts ne ar ko īsti neatšķīrās, tur bija bļaustīšanās, kā parasti. Tur bija trīs cilvēki. Varēja dzirdēt /pers. A/.

[46.3] Apsūdzētā vaina apstiprinās arī ar 2018.gada 6.septembra apskates protokolā norādīto, ka tiek apskatīts dzīvoklis, kas atrodas /adrese A/. Ieejot virtuvē, vidusdaļā atrodas galds, uz kura atrodas sieviešu somiņa un caurspīdīga materiāla maciņš. Makā atrodas divas rūtiņas lapiņas ar roku rakstītu tekstu "visi bija (kaimiņi) resnie bambāļi. Vairāk neko neteikšu, kā ir tā bija. Krita no gultas ārā (x2), viss nebija labi. Teicu brauc uz …. (nesaprotams) pansionātu. Nē tepat gribu bļaustīties.
Kā saka tur nevarēs komandēt". Uz otras lapiņas teksts "Es neko neredzēju, bet bija ļoti bailes. Viņa arī bija ļoti slikta lamājās, saukājās mani arī par mauku visus pārējos. Savu mazdēlu, kurš mazgāja viņas dirsu par kropli, kurvu, visādi". Kā liecināja /pers. A/, tad lapiņu ar tekstu, ka nav vainīga, /pers. D/ uzrakstīja, lai cilvēki saprot, ka viņa nav vainīga pie notikušā. Arī /pers. D/ liecināja, ka lapiņu nevienam nerakstīja, pati sev rakstīja. Zīmīti nepaņēma līdzi, zīmīti atstāja, jo gāja pašnāvību taisīt, tāpēc, ka jutās vainīgi par visu ko.

[47] Tiesa uzskata par pierādītu arī to, ka apsūdzētais izdarīja sitienus /pers. B/ būdams alkoholisko dzērienu ietekmē, ko nenoliedza arī pats apsūdzētais un tiesas sēdē liecināja, ka 2018.gada 17.augusta vakarā bija Mores svētki. No rīta šajā dienā /pers. D/ ar autobusu aizbrauca uz pastu, lai saņemtu pensiju. Plkst.15.00 /pers. D/ bija pārnākusi mājās un nopirkusi pārtiku. Tad /pers. D/ iedeva viņam – apsūdzētajam, naudu un aizgāja uz veikalu nopirkt alkoholu - sev alu un /pers. D/ šņabi. Tad sāka lēnām dzert. Vēlāk taisīja vakariņas, tad jau bija iereibuši. /pers. D/ iedeva vēl naudu un

viņš – apsūdzētais, aizgāja uz veikalu un nopirka vēl alkoholu. Atnāca mājās, ēda vakariņas un turpināja lietot alkoholu. Alkoholu sāka lietot 2018.gada 17.augustā.

Arī pirmstiesas procesā apsūdzētais liecināja, ka 2018.gada 17.augustā /pers. D/ aizbrauca uz Siguldu un izņēma 300 EUR. Atbraucot uz Siguldu, /pers. D/ iedeva 20 EUR un viņš – apsūdzētais, aizgāja uz Mores veikalu, kur iegādājās vienu pudeli degvīna, četras alus pudeles, cigaretes. Izdzerot alkoholiskos dzērienus, /pers. D/ atkal iedeva naudu, atkal aizgāja uz veikalu un vēl iegādājās alkoholiskos dzērienus. Precīzi neatceras, kuru dienu veikalā iegādājās 8 pudeles degvīna. Alkoholiskos dzērienus lietoja 17. un 18.datumā.

[48] Lai arī pats /pers. A/ pirmstiesas procesā norādīja, ka viņam konfliktu ar vecmāti nebija un attiecības bija neitrālas, nekad nesita vecmātei, tajā pašā laikā viņš liecināja, ka bija gadījumi, kad iesita vecmāti pļauku pa seju, lai nomierinātu viņu, jo viņa bieži kliedza pa nakti.

To, ka apsūdzētā un /pers. B/ starpā regulāri bija konflikti apstiprina liecinieku liecinātais gan tiesas sēdē, gan pirmtiesas procesā.

Tā /pers. BB/ tiesas sēdē liecināja, ka tad, kad vecmāmiņai atnāca pensija, notika dzeršana, bļaušana, skandāli, tas notika visu laiku. Kā arī /pers. A/ bija diezgan vardarbīgs pret savu vecmāmiņu, varēja dzirdēt kā viņa bļauj pēc palīdzības. /pers. A/ sita savu vecmāmiņu, aiz sienas to varēja dzirdēt. /pers. J/ par sišanu /pers. A/ ir aizrādījis.

Lieciniece /pers. F/ liecināja, ka /pers. A/, kad bija dzēries, tad viņš bļāva uz omi ar rupjiem vārdiem. /pers. A/ lamāšanos no dzīvokļa varēja dzirdēt. /pers. A/ slikti izturējās pret vecmammu. /pers. A/, kad bija sadzēries, viņam prātiņš "aizgāja prom", tad viņš stipri bļāva dzērumā uz omi. /adrese A/ iedzīvotāji parakstījās uz lapas un apliecināja, ka /pers. A/ lietoja alkoholu ļoti bieži un nepildīja pienākumus pret savu vecmammu, nesniedzot ikdienišķu uzraudzību.

Lieciniece /pers. H/ liecināja, ka izejot ārā no mājas, var dzirdēt no atvērtiem logiem, ka /pers. A/ kliedza, lamājās, vai uz savu vecmāmiņu, vai uz savām sievietēm.

Savukārt liecinieks /pers. I/ liecināja, ka pret vecmāti /pers. A/ izturējās neadekvāti, uz vecmāti lamājās, bļaustījās, par to, ka vecāmāte bieži ēst prasa, it kā neļaujot /pers. A/ atpūsties. To dzirdēja caur griestiem, jo /pers. A/ balkona durvis arī bija vaļā. Ikdienā bija dzirdams, ka vecmāte kliedza pēc palīdzības, saukdama /pers. A/. Bija dzirdams, ka /pers. A/ bija agresīvs, bļaujot pretī, apsaukājot vecmāti. /pers. A/ pret vecmāti izturējās ļoti slikti, pastāvīgi bija dzirdams, ka vecmāte ir izsalkusi, netika vesta uz tualeti un netika pienācīgi aprūpēta.

[49] To, ka apsūdzētais alkohola reibumā mēdza uzvesties agresīvi apstiprināja tiesas sēdē nopratinātie liecinieki.

Lieciniece /pers. BB/ tiesas sēdē liecināja, ka, kad /pers. A/ bija iedzēris. Tika saukta pašvaldības policija, kad apsūdzētais naktīs taisīja skandālus. Pēdējā laikā apsūdzētais strīdējās ar draudzeni /pers. D/.

Lieciniece /pers. F/ liecināja, ka alkohola reibumā /pers. A/ ir agresīvs, neadekvāts bīstams.

Lieciniece /pers. H/ liecināja, ka /pers. A/ alkohola reibumā ļoti agresīvs, ļoti skaļi, neadekvāti uzvedas, kliedza, dauzīja durvis.

Lieciniece /pers. I/ liecināja, kad /pers. A/ lietoja alkoholu, tad cilvēks krasi izmainījās. Bija no /pers. A/ puses visādas izdarības, kad iedzēra. /pers. A/ pastāvīgi lietoja alkoholu un tā ietekmē dažkārt bija neadekvāts.

Savukārt /pers. G/ liecināja, ka redzēja /pers. A/ alkohola reibumā, kā arī redzēja arī neadekvātu, piedzērušu, bikses nošļukušas. Ir zināms, ka /pers. A/ patīk iedzert, pārējie kaimiņi baidījās no /pers. A/. Alkohola reibumā /pers. A/ var uzvesties agresīvi.

Tiesai nav pamata apšaubīt liecinieku sniegtās liecības, jo tiesa nekonstatē objektīvus iemeslus tam, lai liecinieki nepatiesi apmelotu apsūdzēto, arī pats apsūdzētais nenorādīja uz iemesliem, kādēļ lieciniekiem vajadzētu viņu nepatiesi apmelot un norādīt tādus apstākļus, kādi nav bijuši. Arī pats apsūdzētais nenoliedz, ka alkohola ietekmē kļūst agresīvs un ir pielietojis fizisku spēku pret /pers. D/.

[50] Rezumējot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pierādījumi apsūdzētā vainai Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 6.punktā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, ir ticami, jo tie apstiprina cits citu un kopumā nepārprotami atspoguļo faktus, kas attiecināmi uz noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem. Tāpat tie ir attiecināmi uz šo konkrēto kriminālprocesu un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmajai un trešajai daļai ir pieļaujami, jo iegūti un procesuāli nostiprināti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

[51] Izanalizējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļus, izvērtējot pirmstiesas izmeklēšanas laikā savāktos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa secina, ka apsūdzētais izdarīja Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 6.punkta paredzēto noziedzīgo nodarījumu tieši pie tādiem apstākļiem un tajā apjomā, kas norādīts apsūdzībā.
Tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificētu tās pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 6.punkta.

[52] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajai daļai visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Konkrētajā gadījumā tiesa nekonstatē nekādas šaubas, kas būtu izvērtējamas vai tās ir saprātīgas vai nav.

[53] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais izdarīja smagu noziegumu.

[54] Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/, deklarētā dzīvesvieta /adrese A/., neprecējies, apgādājamo nav, ar 11.klašu izglītību, pirms apcietinājuma nestrādāja.

Iepriekš nesodīts, administratīvi sodīts (Tiesu informatīvās sistēmas dati).

[55] Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

[55.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

[55.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa konstatē to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkoholisko dzērienu ietekmē.

[56] Ņemot vērā augstākminēto, proti, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, aizstāvja viedokli un prokurores viedokli par soda noteikšanu, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam sods par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 6.punktā, nosakāms brīvības atņemšanas veidā atbilstoši sankcijai.

[57] Nosakot soda veidu, tiesa izvērtē noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību, to, ka apsūdzētajam nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesas ieskatā tieši brīvības atņemšanas sods 4 gadi un 6 mēneši, atturēs apsūdzēto no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas nākotnē, tādā veidā neapdraudot un nenodarot kaitējumu citiem sabiedrības locekļiem un sabiedrības interesēm, kā arī apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 6.punkta sankcijā noteiktais papildsods – probācijas uzraudzība, tādējādi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas nodrošinot personas uzraudzību, sekmētu apsūdzētā resocializāciju un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas novēršanu.

[58] Pārējos panta sankcijā noteiktos sodus tiesa nevērtē, atsaucoties uz Augstākās tiesas 2014.gada Tiesu prakses apkopojumu „Tiesas nolēmumu struktūra un saturs lietās par vairākiem vienveidīgiem noziedzīgiem nodarījumiem", kas apspriests Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta tiesnešu sapulcē un atzīts par publiskojamu.

[59] 2018.gada 16.oktobrī apsūdzētais tika aizturēts (lietas 2.sējums 99.lapa). 2018.gada 18.oktobrī viņam piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (lietas 2.sējums 120., 121.-126.lapa). Piemērotais drošības līdzeklis, tiesas ieskatā atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[60] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā ieskaitāms apsūdzētā aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2018.gada 16.oktobra līdz sprieduma spēkā stāšanās.

[61] Saskaņā ar Latvijas sodu izpildes kodeksa 138.^{2} pantu, apsūdzētajam, jāierodas Valsts probācijas dienestā, lai pieteiktos probācijas uzraudzības uzsākšanai, nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes vai nākamajā darba dienā pēc tam, kad beigusies notiesātā uzraudzība pēc nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas.

[62] Lietiskos pierādījumus pēc sprieduma spēkā stāšanās: divas pierakstu lapas ar roku izpildītu tekstu latviešu valodā, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

[63] Arests apsūdzētā mantai nav uzlikts.
[64] Kaitējuma kompensācijas lietā nav pieteiktas.

[65] Lietā ir konstatēti procesuālie izdevumi par aizstāvības nodrošināšanu apsūdzētajam.
Procesuālie izdevumi 50 EUR par aizstāves I.Jansones un 50 EUR par aizstāves L.Ozolas sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā apsūdzētajam saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu samaksājami no valsts līdzekļiem, jo aizstāves piedalījās tiesas sēdēs pēc norīkojuma, piemērojot un izvērtējot drošības līdzekļa turpmāku nepieciešamību.

Procesuālie izdevumi 580 EUR ar aizstāves A.Ločmeles, 50 EUR par aizstāvja A.Leičenko un 260 EUR par aizstāvja T.Miž-Mišina sniegto juridisko palīdzību tiesas procesā piedzenami no apsūdzētā. Procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu piedzenama valsts labā no apsūdzētā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Atbrīvošanas pamatu no aizstāvju darba samaksas tiesas nesaskata.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520., 530.pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 6.punktā, un **sodu noteikt brīvības atņemšana uz 4 gadiem 6 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu, soda izciešanas termiņā ieskaitīt apsūdzētā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2018.gada 16.oktobra līdz sprieduma spēkā stāšanās.
Atstāt negrozītu drošības līdzekli, apcietinājums, līdz sprieduma spēkā stāšanās.

Samaksāt no valsts līdzekļiem 50 EUR par aizstāves I.Jansones sniegto juridisko palīdzību apsūdzētajam pirmstiesas procesā.

Samaksāt no valsts līdzekļiem 50 EUR par aizstāves – zvērināta advokāta palīga L.Ozolas sniegto juridisko palīdzību apsūdzētajam pirmstiesas procesā.

Piedzīt no apsūdzētā par labu valstij procesuālos izdevumus 580 EUR par aizstāves A.Ločmeles sniegto juridisko palīdzību apsūdzētajam tiesas procesā.

Piedzīt no apsūdzētā par labu valstij procesuālos izdevumus 50 EUR par aizstāvja A.Leičenko sniegto juridisko palīdzību apsūdzētajam tiesas procesā.

Piedzīt no apsūdzētā par labu valstij procesuālos izdevumus 260 EUR par aizstāvja R.Miž-Mišina sniegto juridisko palīdzību apsūdzētajam tiesas procesā.

Procesuālos izdevumus par aizstāvju juridisko pakalpojumu sniegšanu pirmstiesas un tiesas procesā jāsamaksā 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas: Valsts kases kontā-saņēmējs: NMR90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300. Maksājumu apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas rajona tiesas kancelejā. Pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām nesamaksātie procesuālie izdevumi piedzenami piespiedu kārtā.

Lietiskos pierādījumus pēc sprieduma spēkā stāšanās:
-divas pierakstu lapas ar roku izpildītu tekstu latviešu valodā, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, **turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.**

Probācijas uzraudzības soda izpildei, /pers. A/, jāierodas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes. Ja notiesātais pirms termiņa atbrīvots no brīvības atņemšanas soda, Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā jāierodas atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai nākamajā darba dienā pēc tam, kad beigusies notiesātā uzraudzība pēc nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas, apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams 2019.gada 17.decembrī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža